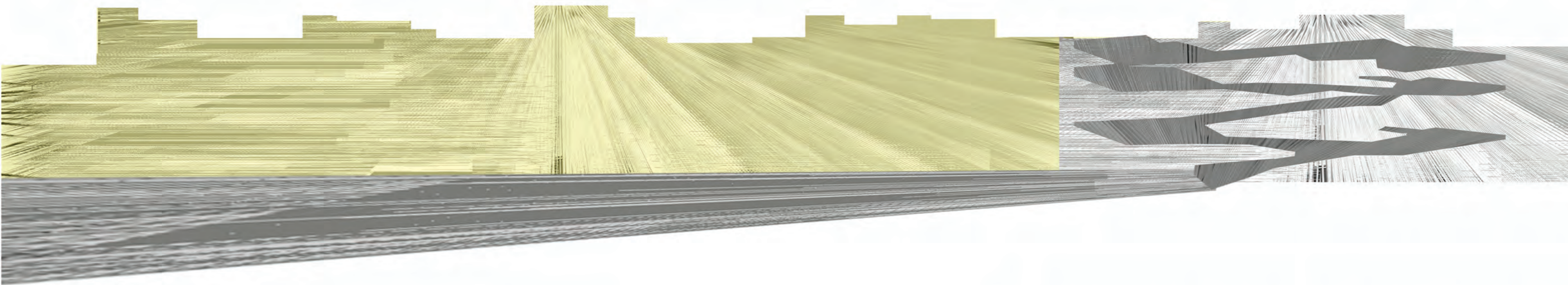

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΥΠΑΡΗ ΒΕΡΘΑ - ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ ΝΕΦΕΛΗ

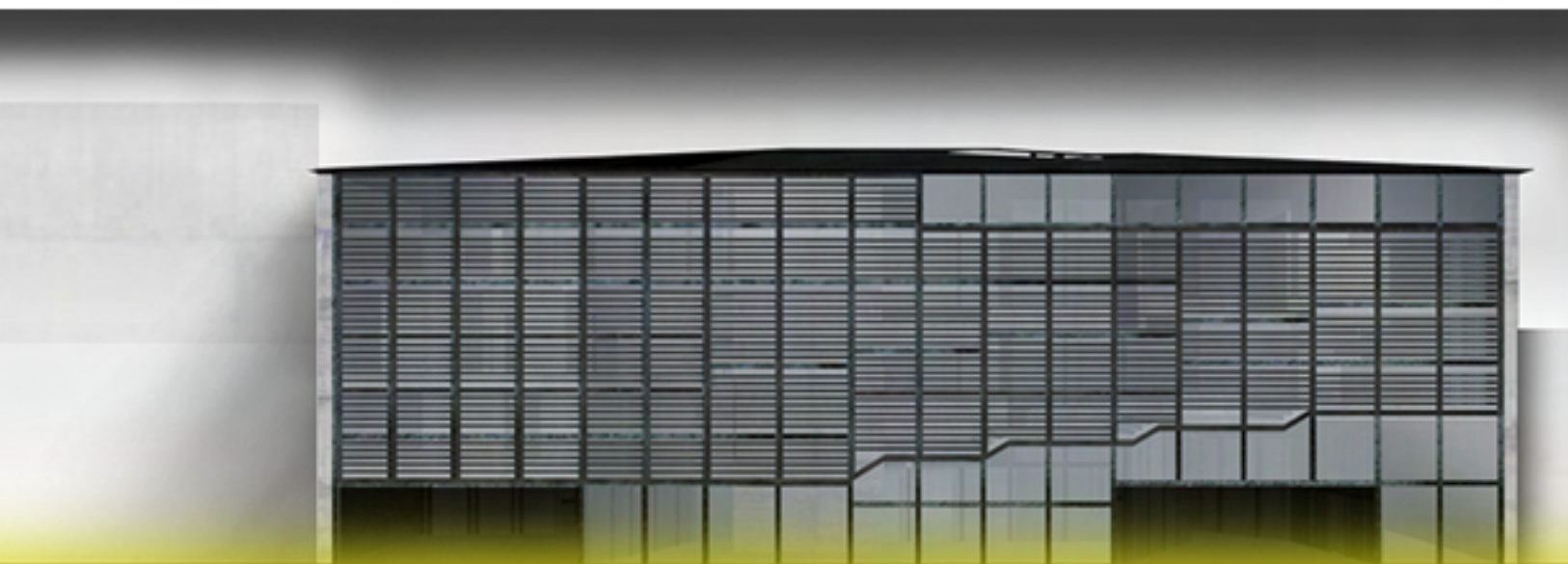
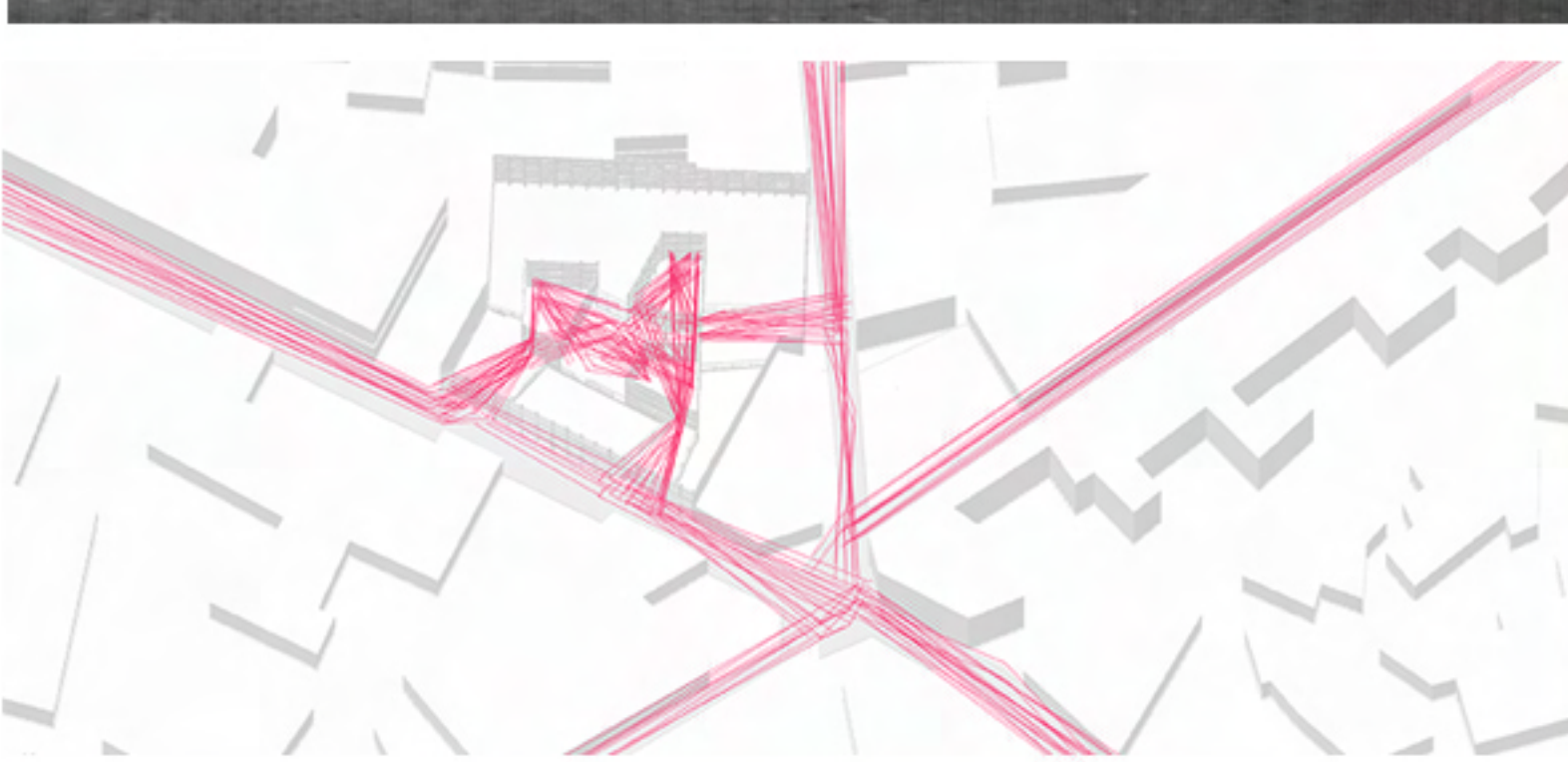
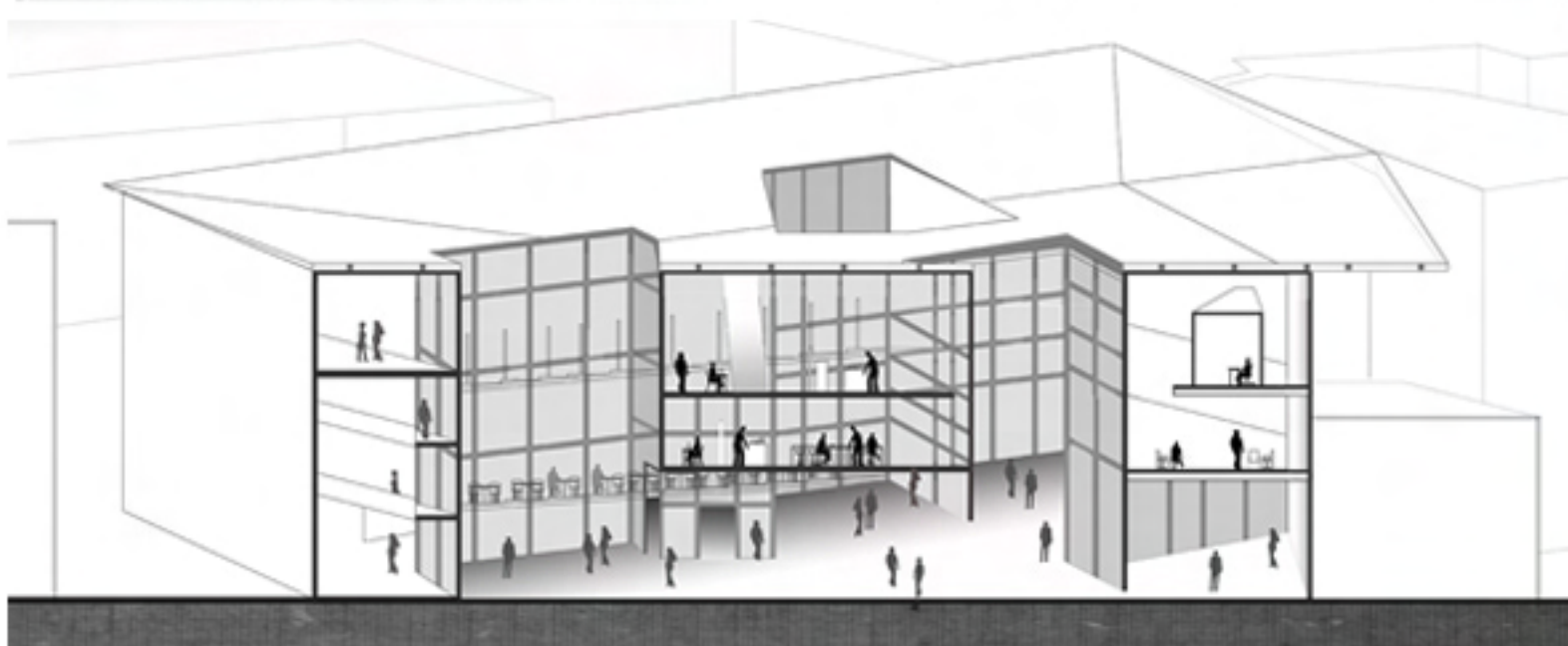
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΝΗΓΥΡΗΣ

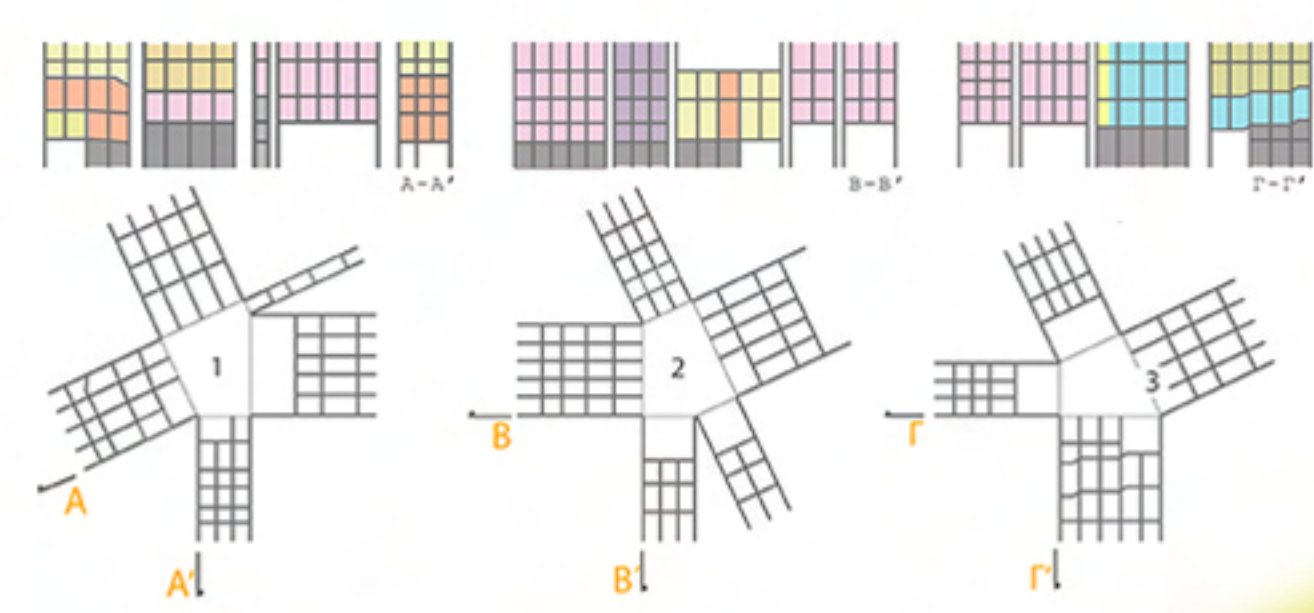
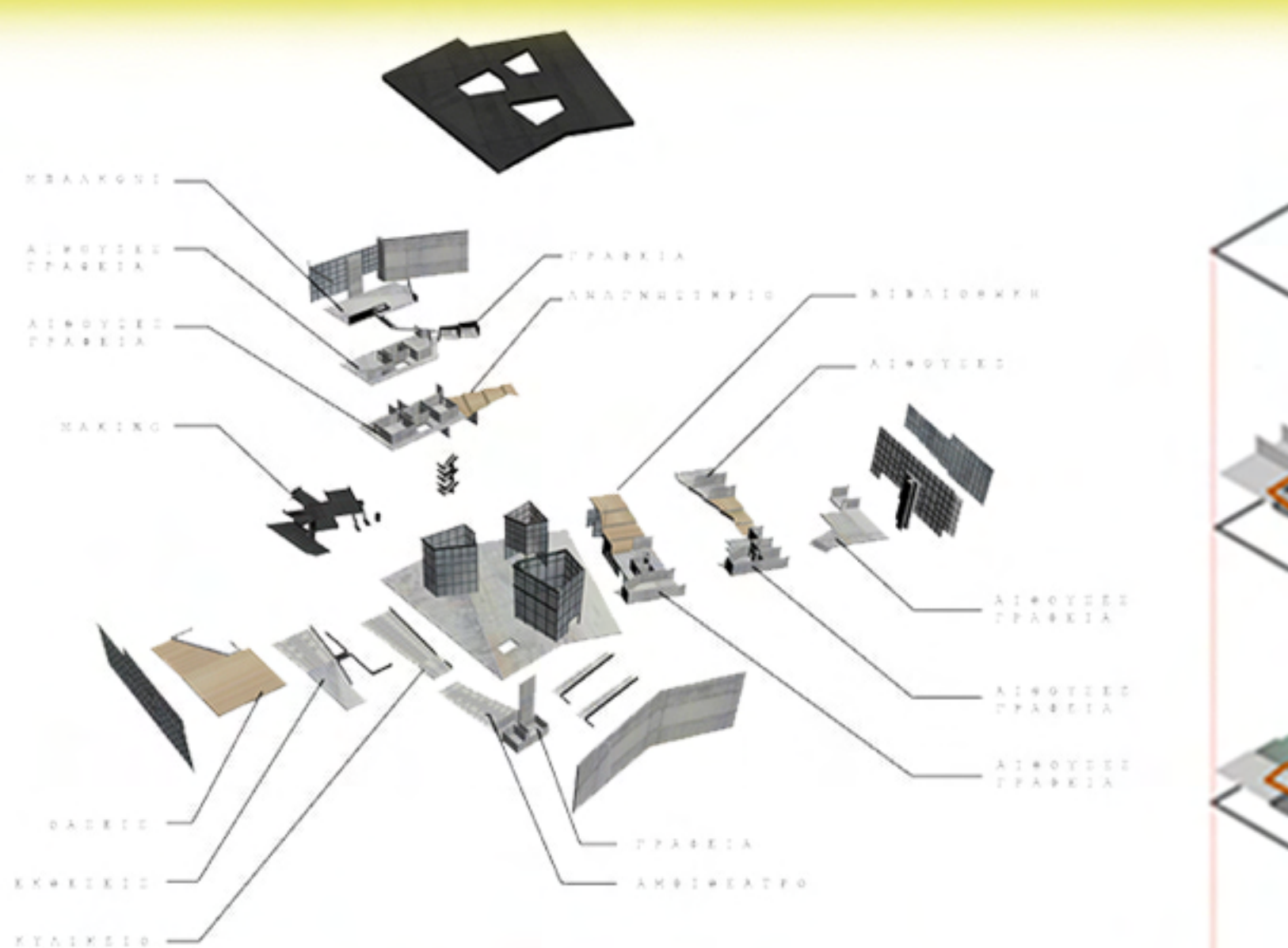
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Επιδιώκοντας τον επαναπροσδιορισμό του αστικού εδάφους και τη σχέση του με τα οικοδομήματα, αλλά και με τους δημόσιους χώρους μιας πόλης, αρχικός στόχος τέθηκε η δημιουργία ενός κτιρίου, το οποίο θα ενισχύει την εν λόγω σχέση. Ως τόπος μελέτης επιλέχθηκε το κέντρο της πόλης των Ιωαννίνων, καθώς παρουσιάζει όλα τα χαρακτηριστικά μια σύγχρονης ελληνικής πόλης, η οποία συνδυάζει την έντονη αστική ζωή και δραστηριότητα με στοιχεία ιστορικού ενδιαφέροντος, αλλά και συγκεκριμένο φυσικό τοπίο. Επομένως, η σκέψη οδηγήθηκε στην πραγμάτωση μιας Πανεπιστημιακής Σχολής, η οποία θα πληροί τα κριτήρια που έχουν τεθεί, αυτή της Αρχιτεκτονικής.

Η μορφολογία της πόλης των Ιωαννίνων, ήταν σημαντική στη διαδικασία σχεδιασμού του κτιρίου. Έχοντας ως αντικείμενο μελέτης το κτίριο της Αρχιτεκτονικής Σχολής, εστιάζουμε στον τρόπο με τον οποίο επηρεάζονται τα βιώματα από τη διαμόρφωση του χώρου, με αποτέλεσμα, η στρατηγική να βασιστεί σε ορισμένες κατευθυντήριες γραμμές. Αρχικά, επιδιώχθηκε μία άμεση σχέση με την κίνηση της πόλης των Ιωαννίνων, καθώς αυτή κρίνεται αναγκαία τόσο για τους φοιτητές, όσο και για τους καθηγητές της σχολής. Ωστόσο, αυτή η σχέση είναι αμφίδρομη, άρα και η μελέτη του κτιρίου υλοποιήθηκε με τέτοιο τρόπο ώστε αυτό να συνεισφέρει στο δημόσιο χώρο της πόλης. Το έδαφος της πόλης υψώνεται σταδιακά και περιμετρικά, στο οικόπεδο, εξομαλύνοντας τον τρόπο διείσδυσης σε αυτό, ενώ παράλληλα, δημιουργεί και ένα οπτικό παιχνίδι από κεκλιμένα επίπεδα, σε διαφορετικά ύψη, παραλληλίζοντάς το με τον Giovanni Battista Piranesi. Επίσης, ο σχεδιασμός του κελύφους του κτιρίου, προσεγγίστηκε υπό την εννοιολόγησή του ως ανοιχτό «αρμό», μεταξύ της ζωής της πόλης και του προγράμματος της Αρχιτεκτονικής, έχοντας έντονο το στοιχείο της διαφάνειας, αλλά και της διάτρησης. Μία ακόμα κατεύθυνση υπήρξε ως προς την πολυπλοκότητα της διαμόρφωσης των εσωτερικών χώρων με βάση τις λειτουργίες, εμβαθύνοντας στην παραλληλία των γεγονότων, η οποία μεταφέρεται σε σχέδιο.

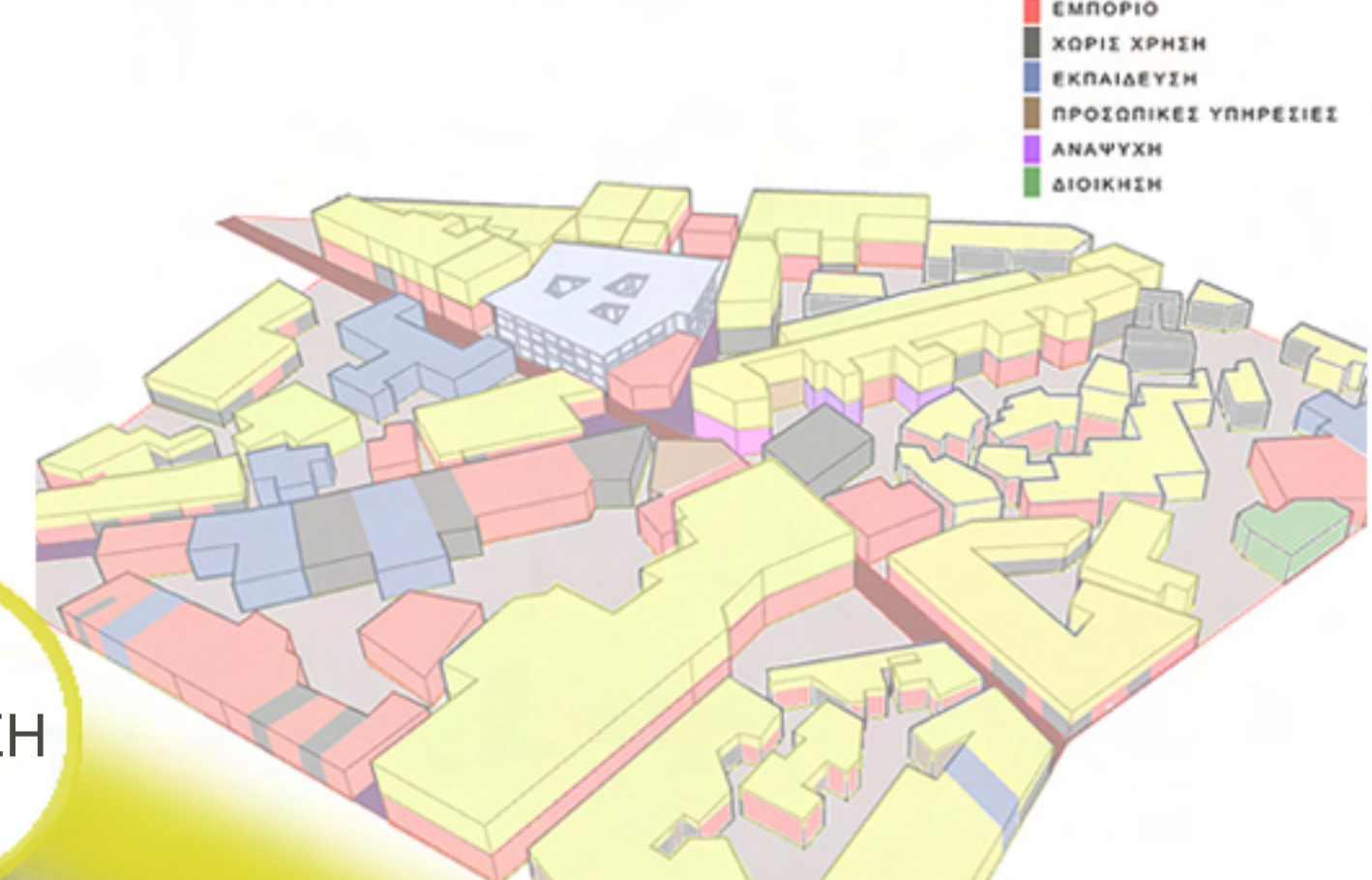
ΚΕΛΥΦΟΣ

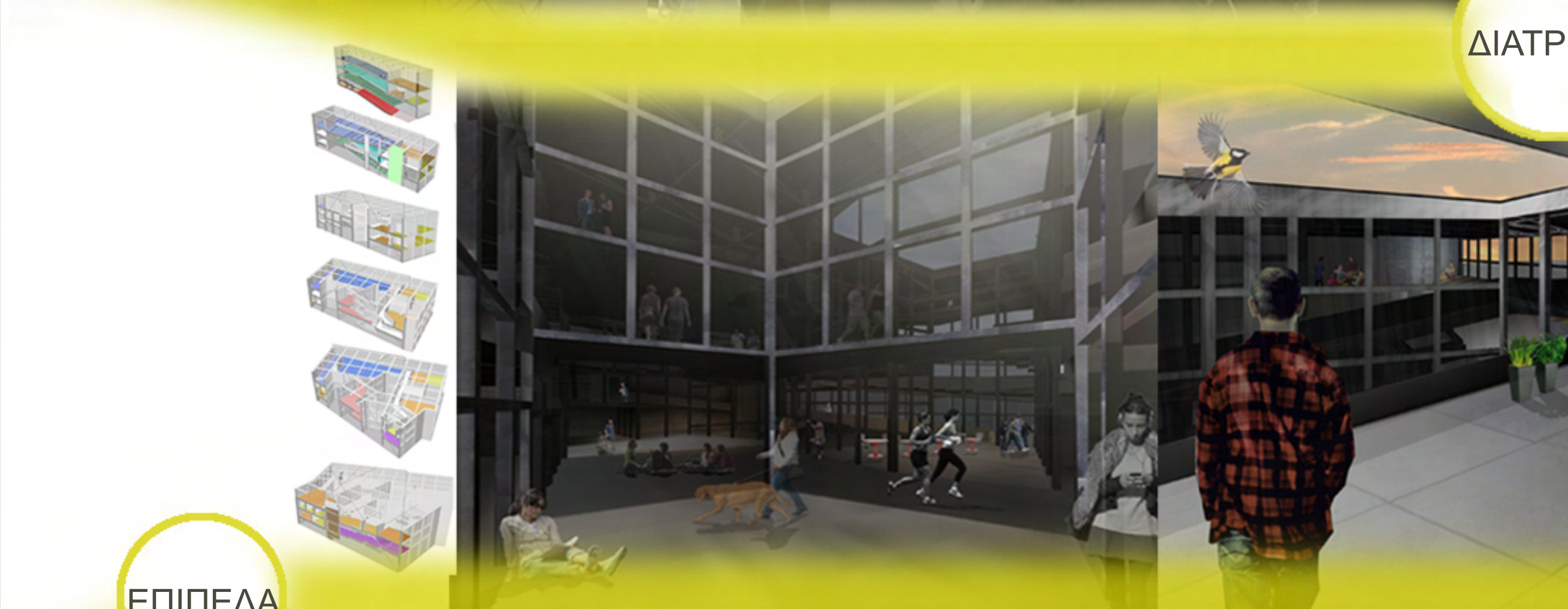
ΔΙΑΧΥΣΗ

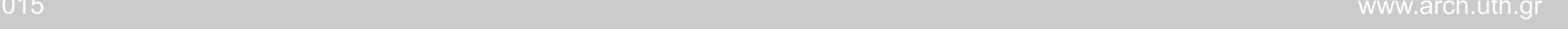
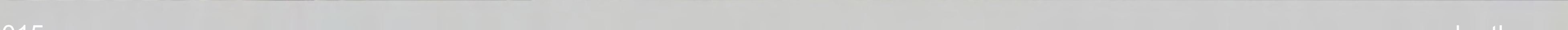
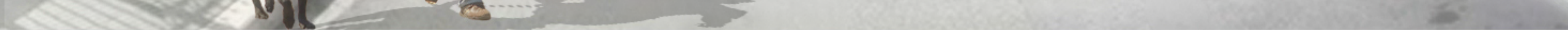
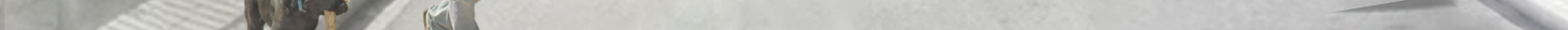
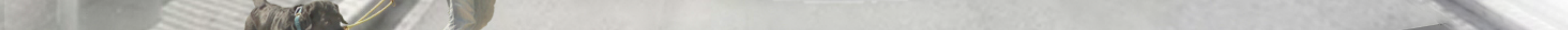
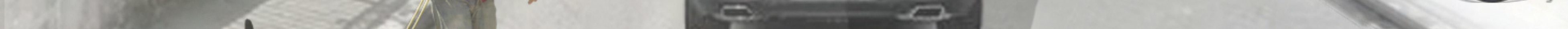
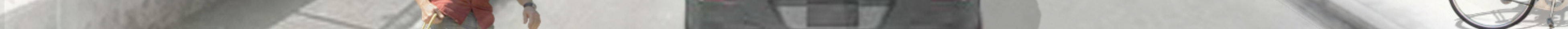
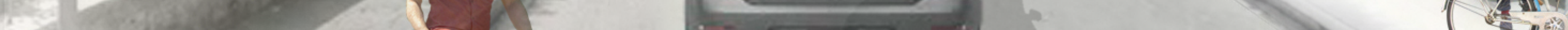
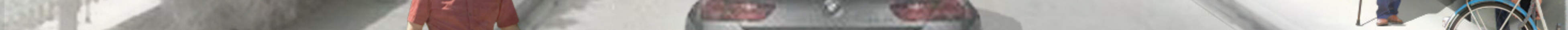
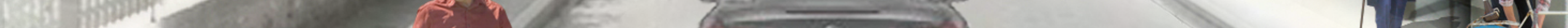
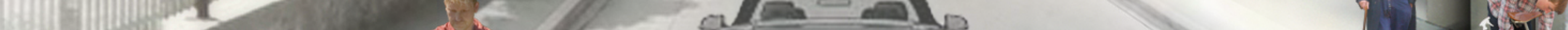
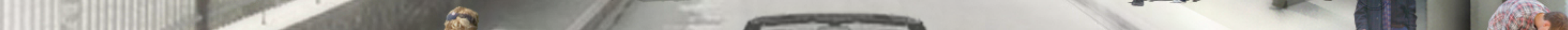
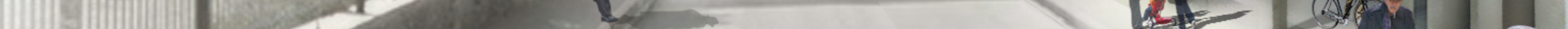
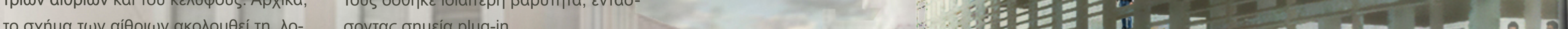
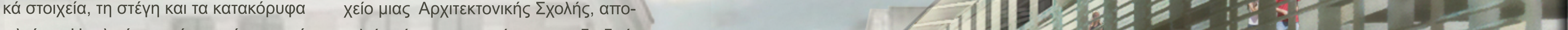
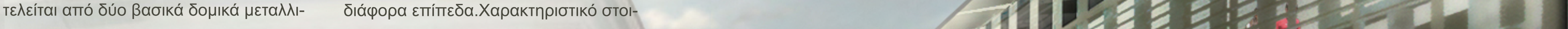
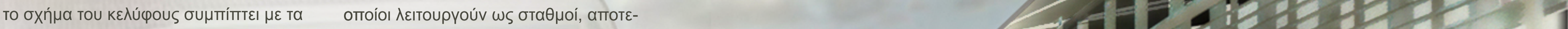
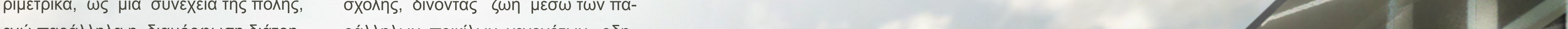
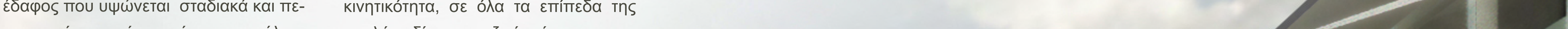
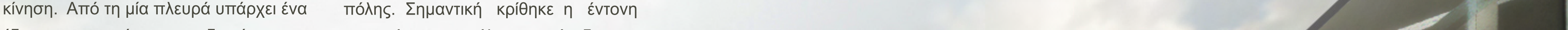
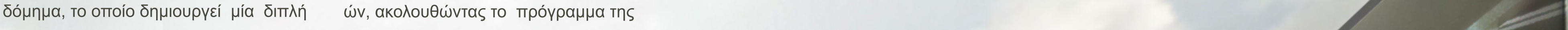
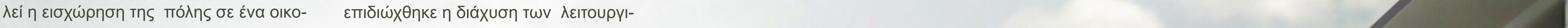
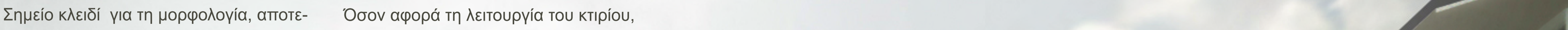
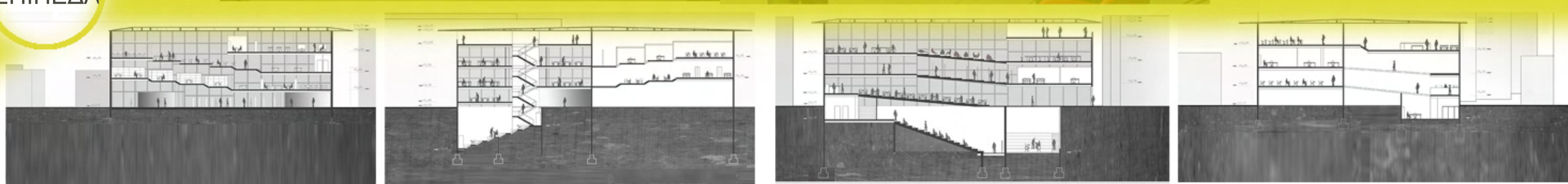
ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΧΡΗΣΕΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

ΔΙΑΤΡΗΣΗ

ΕΠΙΠΕΔΑ

Σημείο κλειδί για τη μορφολογία, αποτελεί η εισχώρηση της πόλης σε ένα οικοδόμημα, το οποίο δημιουργεί μία διπλή κίνηση. Από τη μία πλευρά υπάρχει ένα έδαφος που υψώνεται σταδιακά και περιμετρικά, ως μία συνέχεια της πόλης, ενώ παράλληλα η διαμόρφωση διάτρητων αιθρών επιτυγχάνει την οριζόντια κίνηση στο ισόγειο. Ένα ακόμα βασικό μορφολογικό στοιχείο είναι η σχεδίαση κελύφους, με τέτοιο τρόπο ώστε να λειτουργεί ως αρμός μεταξύ της πόλης και της σχολής. Η μορφολογία του ακολουθεί τη γεωμετρία του οικοπέδου, καθώς το σχήμα του κελύφους συμπίπτει με τα όρια του πρώτου, ενώ παράλληλα, αποτελείται από δύο βασικά δομικά μεταλλικά στοιχεία, τη στέγη και τα κατακόρυφα πλαίσια. Η τελική μορφή προκύπτει από τη σύνδεση των τριών αυτών στοιχείων, δηλαδή των κεκλιμένων επιπέδων, των τριών αιθρών και του κελύφους. Αρχικά, το σχήμα των αιθρών ακολουθεί τη λογική του κελύφους, ενώ αυτά αποτελούνται από μεταλλικά πλαίσια, με έντονη διατρητότητα στο ισόγειο του κτιρίου, καθώς και σε ψηλότερο επίπεδο. Η μορφολογία των κεκλιμένων επιπέδων προκύπτει μέσω της σύνδεσης του κελύφους με τα αιθρία, με ένα πιο ελεύθερο τρόπο.

Όσον αφορά τη λειτουργία του κτιρίου, επιδιώχθηκε η διάχυση των λειτουργιών, ακολουθώντας το πρόγραμμα της πόλης. Σημαντική κρίθηκε η έντονη κινητικότητα, σε όλα τα επίπεδα της σχολής, δίνοντας ζωή μέσω των παράλληλων ποικίλων γεγονότων, οδηγώντας σε μια αμεσότερη διεπαφή μεταξύ των καθηγητών και των φοιτητών, αλλά και φοιτητών μεταξύ τους, καθώς διαπραγματεύεται μία μορφή συμβίωσης. Ένα ακόμα στοιχείο το οποίο εντάσσεται στο πρόγραμμα είναι ο ιδιαίτερος χειρισμός των διαδρόμων, οι οποίοι λειτουργούν ως σταθμοί, αποτελώντας συνδετικό κρίκο ανάμεσα στα διάφορα επίπεδα. Χαρακτηριστικό στοιχείο μιας Αρχιτεκτονικής Σχολής, αποτελεί η έντονη εργασία στους διαδρόμους της. Για το λόγο αυτό, στην προκειμένη περίπτωση, στο σχεδιασμό τους δόθηκε ιδιαίτερη βαρύτητα, εντάσσοντας σημεία plug-in.

Τίτλος: Αρχιτεκτονική Σχολή στην πόλη των Ιωαννίνων

Γρυπάρη Βέρθα – Παπαγιάννη Νεφέλη

Επιβλέπων: Κωστής Πανηγύρης

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Θέμα μελέτης υπήρξε ο σχεδιασμός μιας Αρχιτεκτονικής Σχολής, στην πόλη των Ιωαννίνων. Το οικοπέδο βρίσκεται στο κέντρο της πόλης, ώστε να μπορεί να αλληλοεπιδρά με το δημόσιο χώρο της. Βασικά μορφολογικά στοιχεία του κτιρίου κατά το σχεδιασμό, υπήρξαν τα κεκλιμένα επίπεδα και το κελύφος. Όσον αφορά τα πρώτα, στόχος υπήρξε η διείσδυση της κίνησης της πόλης, στον εσωτερικό χώρο του κτιρίου, μέσω ραμπών, οι οποίες μπορεί να θεωρηθούν ως μία συνέχεια της πόλης. Αντίστοιχα, το δεύτερο, ακολουθώντας τα όρια του οικοπέδου, χαρακτηρίζεται από έντονη διαφάνεια, αλλά και διάτρηση. Βασικό στοιχείο του κελύφους είναι τα τρία αίθρια, στοχεύοντας στην βέλτιστη επικοινωνία του έξω με το μέσα. Η διαχείριση των χώρων του κτιρίου βασίστηκε στη διάχυση των λειτουργιών του, επιδιώκοντας τη σχέση των φοιτητών και των καθηγητών, καθώς και στην ενίσχυση των κινήσεων στους διαδρόμους, ως πρόσθετοι χώροι εργασίας

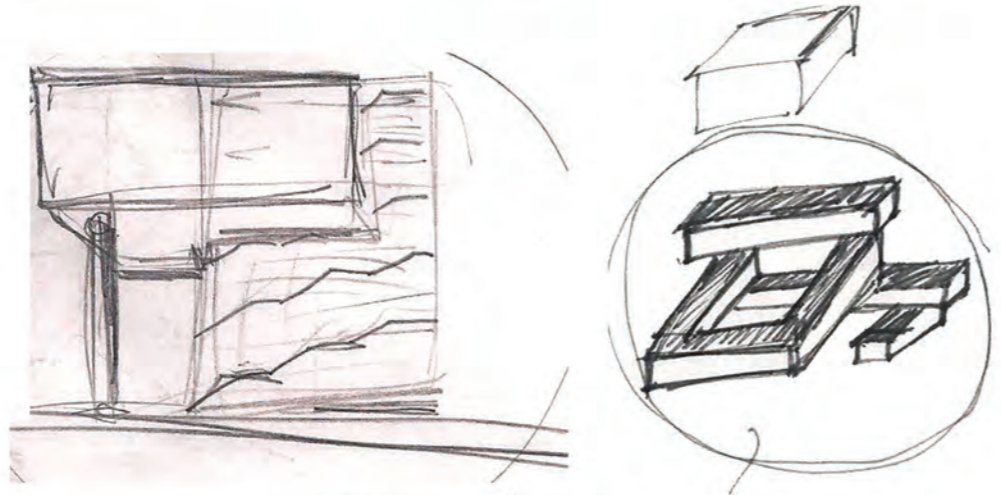
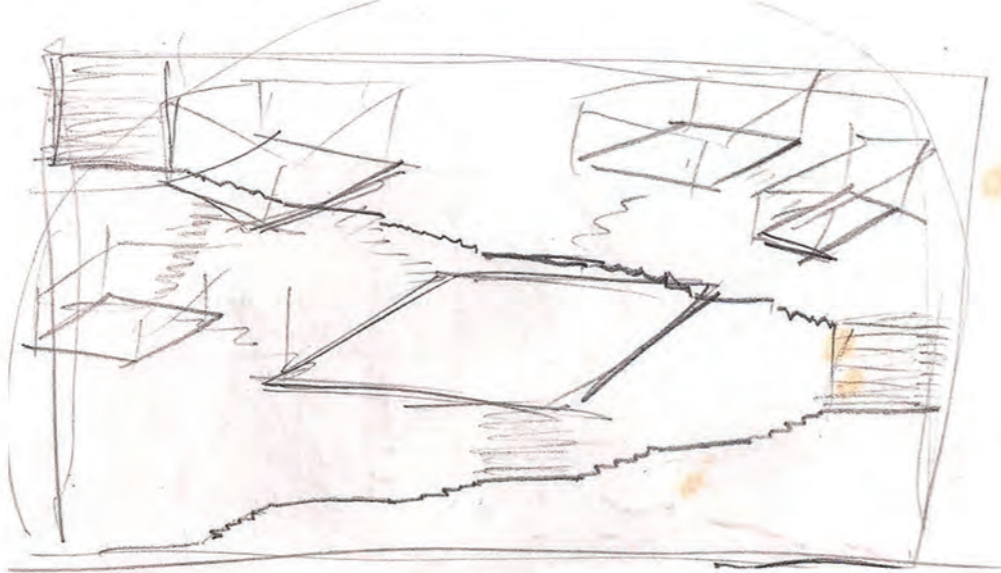
Title: School of Architecture in the city of Ioannina

Grypari Vertha – Papagianni Nefeli

Supervisor: Kostis Panigiris

ABSTRACT

The subject of our study was the design of an Architecture School, in the city of Ioannina. The site is located in the city center, so it can interact with the public space. Basic morphological elements of the building design, were the ramps and the shell. Regarding to the first one, our aim was the penetration of the movement of the city, into the building, through ramps, which can be regarded as a continuation of the city. Similarly, the second one, following the boundaries of the site, is characterized by a high level of transparency and drilling. The key element of the shell is the three patios, aiming at the optimal communication between the interior and exterior. The management of the building space was based on the diffusion of its function, pursuing the relationship of students and teachers, as well as enhancing the movement in the corridors, as additional workplaces.

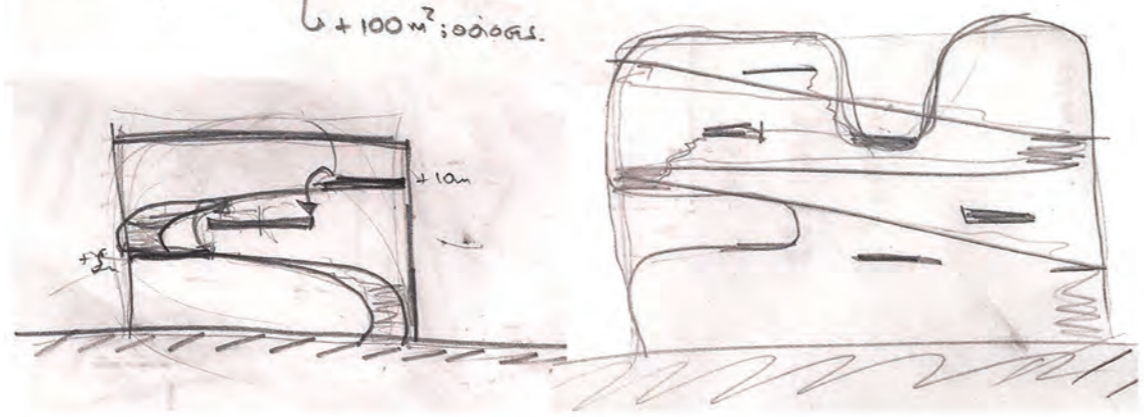
• ερυσκήπια | 744m² = B
 • οάσας

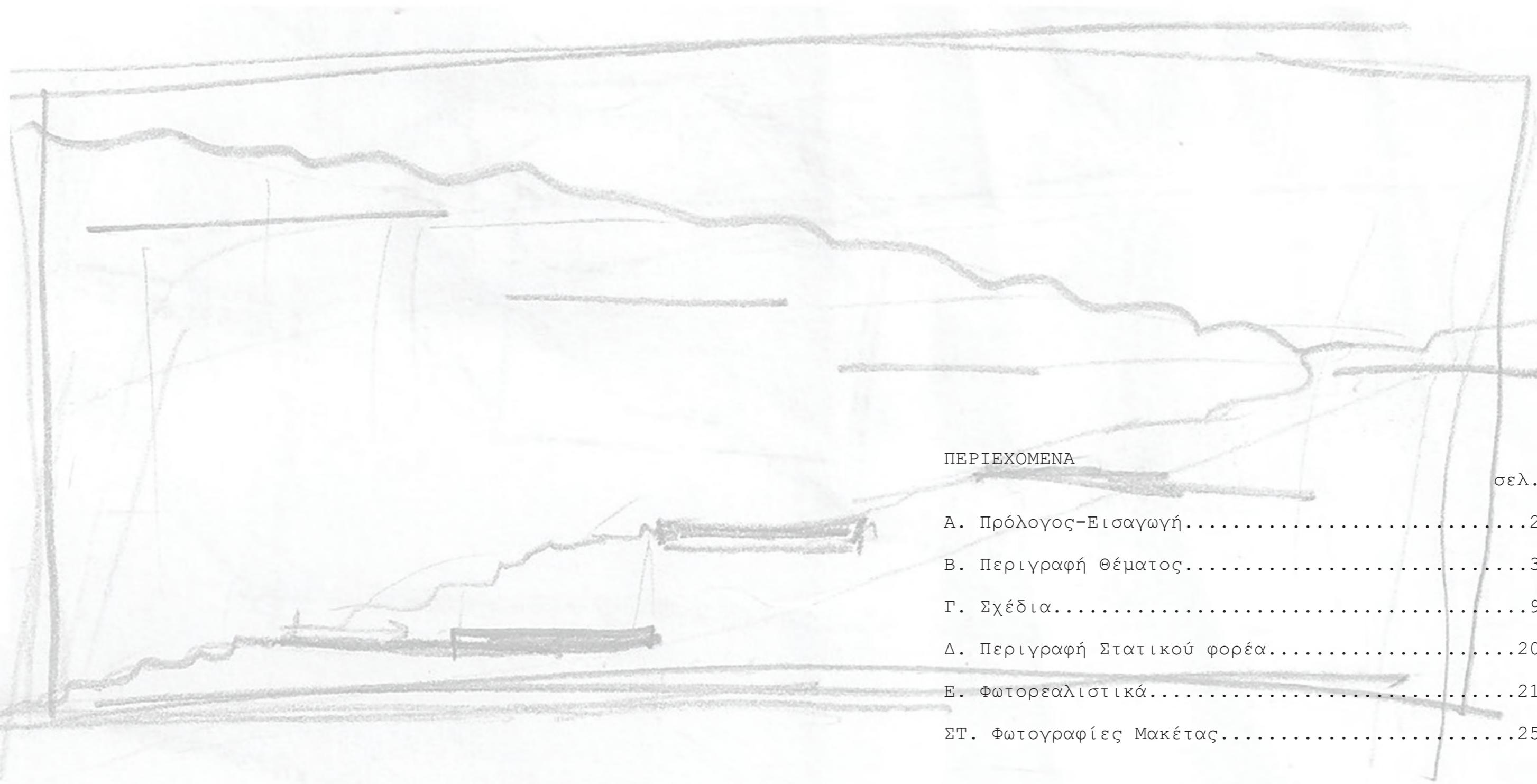
→ 120	} m ²
→ 140	
→ 140	
→ 210	
640 m ²	
+ 100 m ² οάσας	

Ερυσκήπια
 Αιφιδέστρο
 • φράξις
 •

κάρου κινδύ
 βιβλιοθήκη
 Plug-in
 Αιφιδέστρο

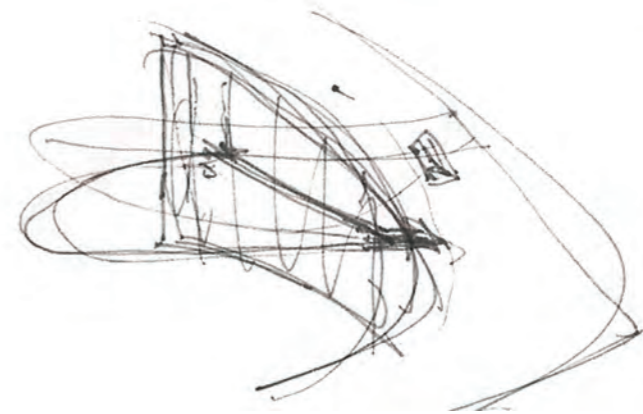
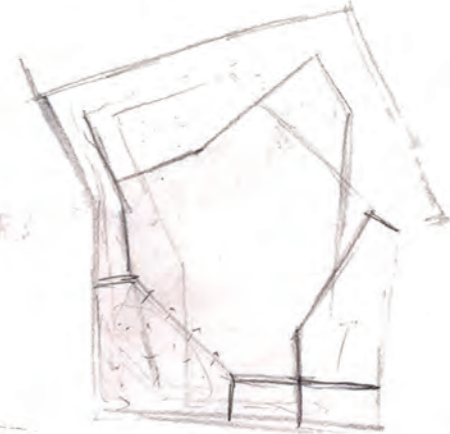
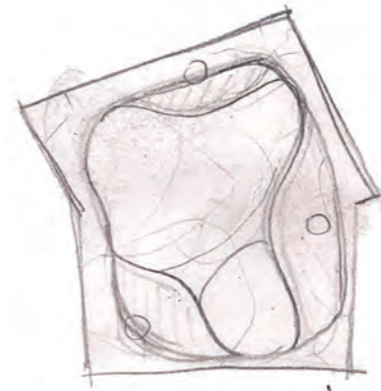
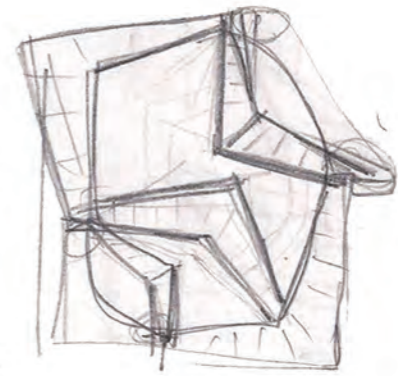
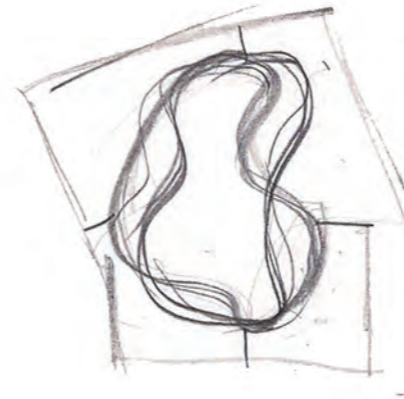
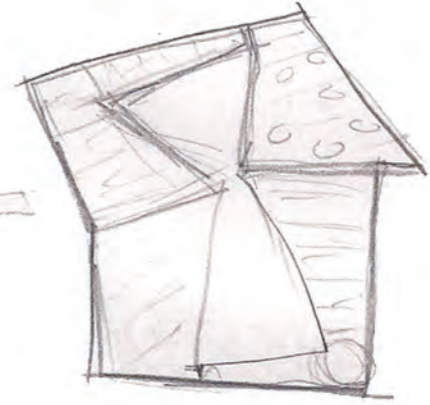
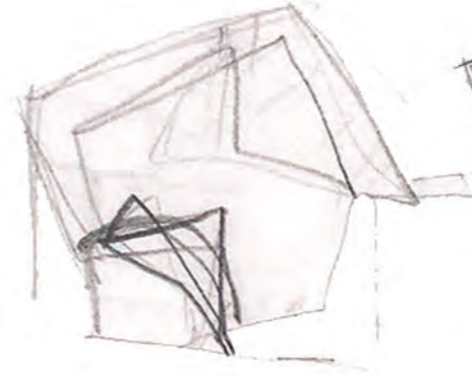
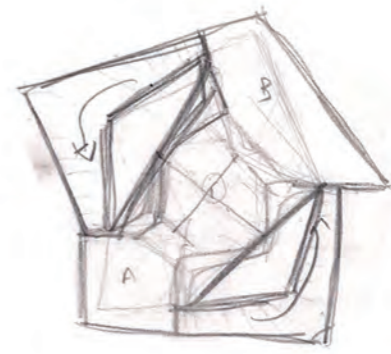
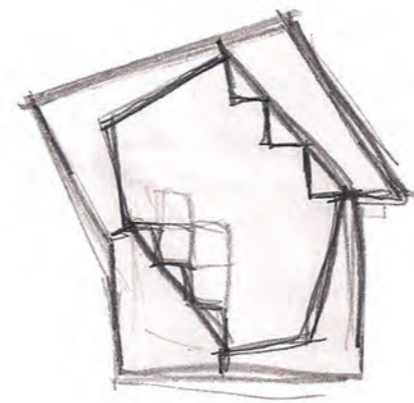
$A = 411m^2 \rightarrow 300m^2$
 + 100 m² οάσας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
Α. Πρόλογος-Εισαγωγή.....	2
Β. Περιγραφή Θέματος.....	3
Γ. Σχέδια.....	9
Δ. Περιγραφή Στατικού φορέα.....	20
Ε. Φωτορεαλιστικά.....	21
ΣΤ. Φωτογραφίες Μακέτας.....	25

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Επιδιώκοντας τον επαναπροσδιορισμό του αστικού εδάφους και τη σχέση του με τα οικοδομήματα, αλλά και με τους δημόσιους χώρους μιας πόλης, αρχικός στόχος τέθηκε η δημιουργία ενός κτιρίου, το οποίο θα ενισχύει την εν λόγω σχέση. Ως τόπος μελέτης επιλέχθηκε το κέντρο της πόλης των Ιωαννίνων, καθώς παρουσιάζει όλα τα χαρακτηριστικά μια σύγχρονης ελληνικής πόλης, η οποία συνδυάζει την έντονη αστική ζωή και δραστηριότητα με στοιχεία ιστορικού ενδιαφέροντος, αλλά και συγκεκριμένο φυσικό τοπίο. Επομένως, η σκέψη οδηγήθηκε στην πραγμάτωση μιας Πανεπιστημιακής Σχολής, η οποία θα πληροί τα κριτήρια που έχουν τεθεί, αυτή της Αρχιτεκτονικής.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η μορφολογία της πόλης των Ιωαννίνων, ήταν σημαντική στη διαδικασία σχεδιασμού του κτιρίου. Συγκεκριμένα το επιλεγμένο οικόπεδο, βρίσκεται στον κόμβο μεταξύ των οδών Ζωσιμάδων, Ρ. Φεραίου, Τσιριγώτη, Αδ. Κοραή και Δαγκλή, όπου υφίσταται το εγκαταλελειμμένο κτίριο των παλιών Κ.Τ.Ε.Λ. και αποτελεί ένα κεντρικό σημείο που σχετίζεται άμεσα με την έντονη αστική ζωή (αγορά, αναψυχή, κ.α.), το ιστορικό κέντρο, αλλά βρίσκεται και σε κοντινή ακτίνα από τη λίμνη Παμβώτιδα.

Έχοντας ως αντικείμενο μελέτης το κτίριο της Αρχιτεκτονικής Σχολής, εστιάζουμε στον τρόπο με τον οποίο επηρεάζονται τα βιώματα από τη διαμόρφωση του χώρου, με αποτέλεσμα, η στρατηγική να βασιστεί σε ορισμένες κατευθυντήριες γραμμές. Αρχικά, επιδιώχθηκε μία άμεση σχέση με την κίνηση της πόλης των Ιωαννίνων, καθώς αυτή κρίνεται αναγκαία τόσο για τους φοιτητές, όσο και για τους καθηγητές της σχολής. Ωστόσο, αυτή η σχέση είναι αμφίδρομη, άρα και η μελέτη του κτιρίου υλοποιήθηκε με τέτοιο τρόπο ώστε αυτό να συνεισφέρει στο δημόσιο χώρο της πόλης. Το έδαφος της πόλης υψώνεται σταδιακά και περιμετρικά, στο οικόπεδο, εξομαλύνοντας τον τρόπο διεύθυνσης σε αυτό, ενώ παράλληλα, δημιουργεί και ένα οπτικό παιχνίδι από κεκλιμένα επίπεδα, σε διαφορετικά ύψη, παραλλήλιστα με το έργο του Giovanni Battista Piranesi. Επίσης, ο σχεδιασμός του κελύφους του κτιρίου, προσεγγίστηκε υπό την εννοιολόγησή του ως ανοιχτό «αρμό», μεταξύ της ζωής της πόλης και του προγράμματος της Αρχιτεκτονικής, έχοντας έντονο το στοιχείο της διαφάνειας, αλλά και της διάτρησης. Μία ακόμα κατεύθυνση υπήρξε ως προς την πολυπλοκότητα της διαμόρφωσης των εσωτερικών χώρων με βάση τις λειτουργίες, εμβαθύνοντας στην παραλληλία των γεγονότων, η οποία μεταφέρεται σε σχέδιο.

ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΜΕ
ΤΟΝ ΚΟΜΒΟ ΤΟΥ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

-ΟΙΚΟΠΕΔΟ

-ΣΥΝΔΕΤΙΚΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΜΕ ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ
ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

-ΛΙΜΝΗ ΠΑΜΒΩΤΙΣ

-ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

-ΑΓΟΡΑ

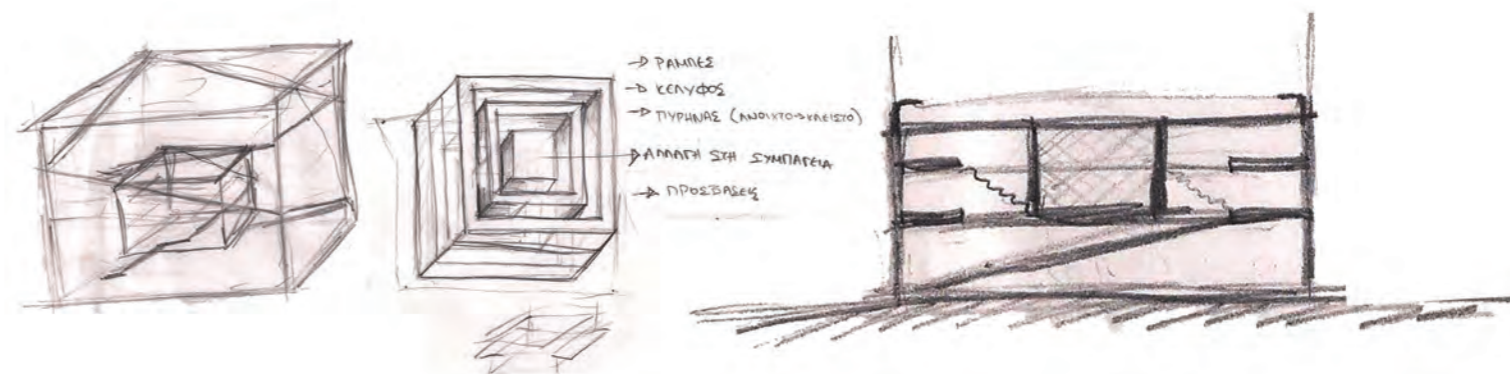
-ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Αποψη μας είναι πως η Σύγχρονη Ευρωπαϊκή Πόλη δεν έχει καμία πρόθεση να διαχωρίσει την αστική μορφή από τις κοινωνικές πρακτικές. Στηρίζεται σε μια αρχή: πόλη και κοινωνία γίνονται κατανοητές μόνο μέσα από τη μεταξύ τους σχέση. «Στην Ελλάδα η πολυ-λειτουργικότητα είναι διάχυτη. Υπάρχει διαστρωμάτωση λειτουργιών και όχι διαχωρισμός. Το εντυπωσιακό στην ενεργό και πυκνοκατοικημένη ελληνική πόλη είναι η καθημερινή ζωή, που διαδραματίζεται με τρόπο τελείως αναρχικό μεταξύ των επιπέδων μηδέν και συν πέντε μέτρων από το έδαφος» (μετάφραση Γ. Σημαιοφρίδης - «ΜΕΤΑΡΟΛΙΣ» 2001, σελ.160- από Bernard Reichen/ Τα αστικά γεγονότα και εικόνα της πόλης). Δύο ισχυρά σύμβολα της τρέχουσας αισθητικής της ελληνικής πόλης, είναι η διάχυτη αίσθηση της αρχαιολογίας στο έδαφος και το εύπλαστο σύστημα από μπετό. Τα παραπάνω σύμβολα, δημιουργούν μία διπλή κίνηση στην πόλη, η οποία προέρχεται αρχικά από τις μόνιμες και συνεχείς αλλαγές των χρήσεων στην πόλη και κατά δεύτερων από την ιδιοποίηση, η οποία πραγματώνεται σε όλα τα συστήματα κατασκευής. Βασικό στοιχείο της ταυτότητας του δημόσιου υπαίθριου χώρου, στην Ελλάδα, αποτελεί το άνοιγμα στο κοινό, χωρίς όρια. Επακόλουθο αυτού, είναι η ευκολία ιδιοποίησης του από το κοινωνικό σύνολο, άρα δημιουργείται η εντύπωση εγκαταλελειμμένων χώρων.

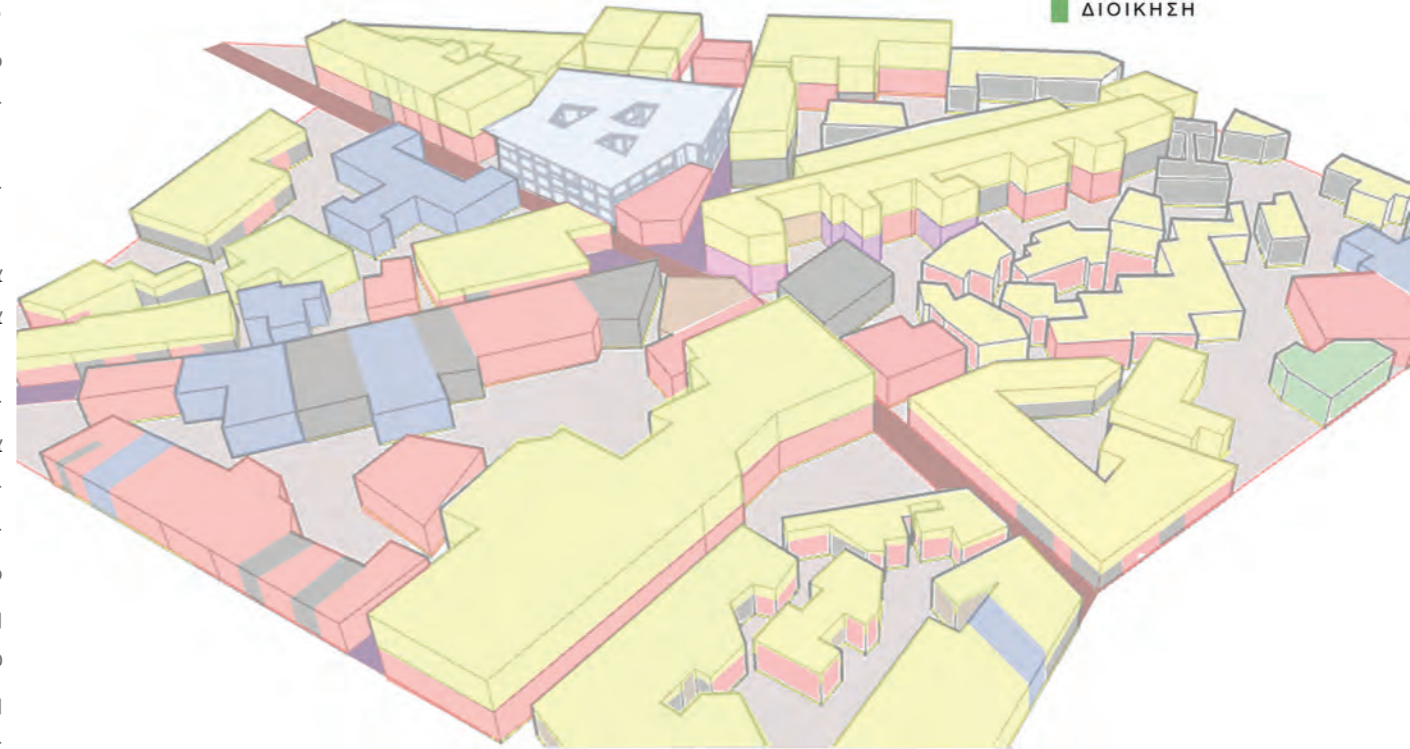
Συγκεκριμένα, στην πόλη των Ιωαννίνων, διαφαίνονται τα παραπάνω χαρακτηριστικά, καθώς εντοπίζεται μία μίξη χρήσεων, ειδικότερα στο κέντρο της. Παρατηρείται, η συνύπαρξη χώρων εμπορίου αναψυχής, υπηρεσιών, εκπαίδευσης, κατοικίας, καθώς και ιστορικών τόπων και μνημείων. Παράλληλα, παρουσιάζονται πληθώρα αστικών κενών, λόγω των εγκαταλελειμμένων κτιριακών υποδομών, επομένως δημιουργείται μία ιδιαίτερη συνθήκη βίωσης του δημόσιου χώρου της πόλης.

Αρχικοί προβληματισμοί τέθηκαν ο επαναπροσδιορισμός του δημόσιου χώρου, καθώς και η εισχώρηση της πόλης μέσα στα οικοδομήματα αυτής. Επιπλέον, μελετώντας το υφιστάμενο πολυ-λειτουργικό πολεοδομικό σύστημα, επιδιώκεται η δημιουργία ενός πυρήνα τροφοδότησης του εν λόγω δικτύου, ενώ παράλληλα, κρίνεται σημαντικός ο επαναπροσδιορισμός της έννοιας της " κατοίκησης". Επομένως, επιλέχθηκε για την πραγμάτωση αυτού του πυρήνα, η δημιουργία του κτιρίου της Αρχιτεκτονικής σχολής, κρίνοντας πως απαντά στους αρχικούς προβληματισμούς μας.

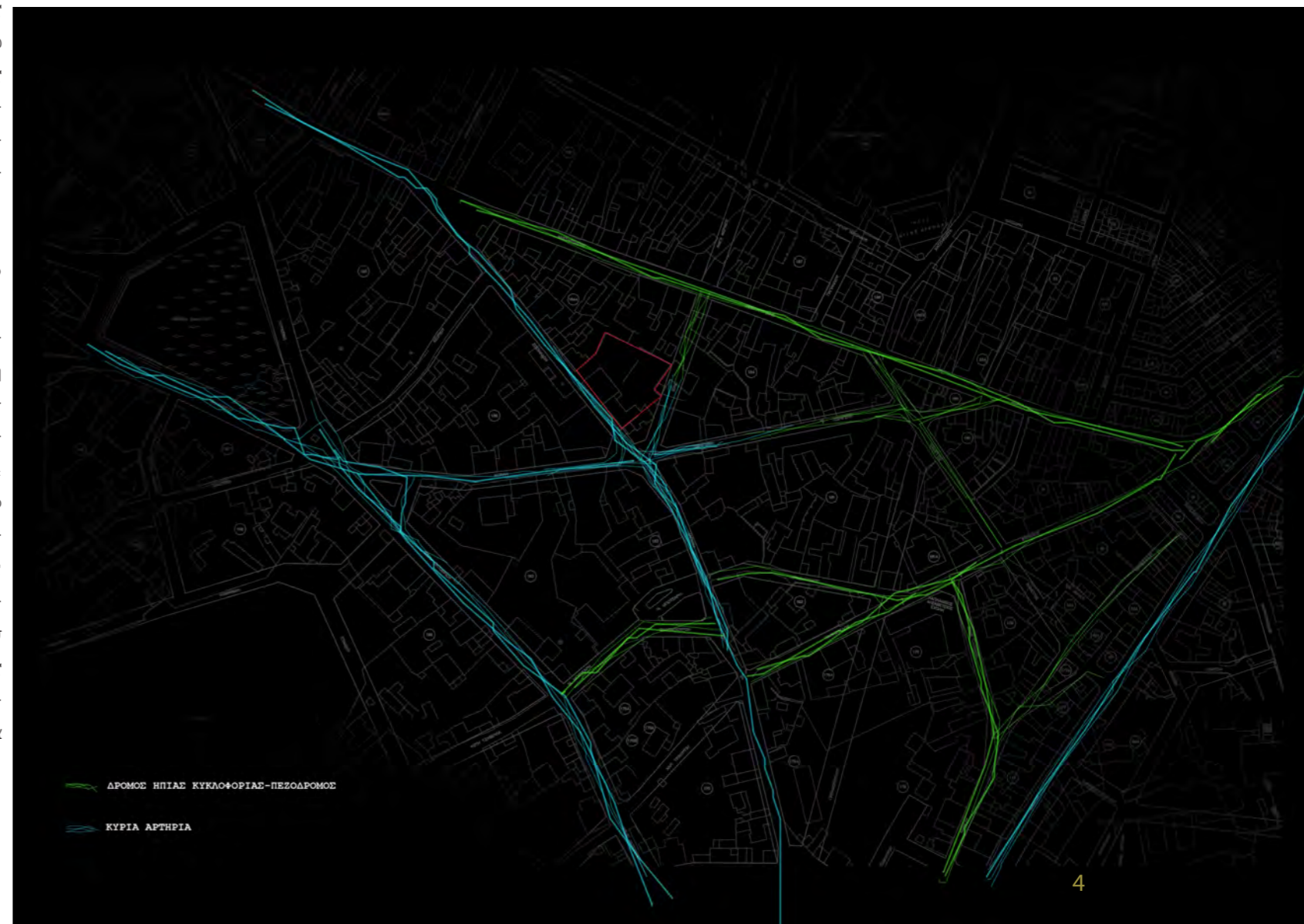
ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΧΡΗΣΕΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

- ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ
- ΕΜΠΟΡΙΟ
- ΧΩΡΙΣ ΧΡΗΣΗ
- ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
- ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ
- ΑΝΑΨΥΧΗ
- ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Επιπροσθέτως, η επιλογή της τοποθέτησης του κτιρίου, στο κέντρο, αντί του Πανεπιστημιακού Campus, όπου υφίστανται τα υπόλοιπα τμήματα, αποσκοπεί στην βέλτιστη σχέση αλληλεπίδρασης με την πόλη, επειδή, πιστεύουμε πως η πόλη και η Σχολή οφείλουν να ακολουθούν ένα κοινό μοντέλο. Ειδικότερα, η πρώτη παρουσιάζει μίας πολύ-λειτουργικότητα, η οποία συναντάται στον ίδιο βαθμό και στη δεύτερη, καθώς υπάρχει πληθώρα γεγονότων που εξελίσσονται ταυτόχρονα. Για παράδειγμα στην πόλη είναι σύνηθες να βλέπει κανείς κόσμο να πηγαίνει στη δουλειά του, ενώ παράλληλα εξελίσσονται στους δρόμους ποικιλία γεγονότων, όπως για παράδειγμα ένα συγκρότημα να παίζει μουσική, μία παρέα κουβεντιάζει πίνοντας καφέ, ή τουρίστες περιηγούνται στα αξιοθέατα. Αντίστοιχα, σε μία Αρχιτεκτονική σχολή η δυνατότητα βίωσης τέτοιων στιγμών, θεωρούμε πως θα ενδυνάμωνε το πρόγραμμά της, λειτουργώντας θετικά τόσο στις μεταξύ τους σχέσεις, όσο και στην αποδοτικότητα της εργασίας. Επομένως, βλέψη μας είναι φοιτητές και καθηγητές να «συμβιώνουν», μέσω της διάχυσης των λειτουργιών. Αντίθετα, η τοποθέτηση μιας τέτοιας σχολής στο Campus, θα δυσχέραινε το πρόγραμμά της, καθώς εκλείπουν όλα εκείνα τα στοιχεία της αστικής ζωής, που προαναφέρθηκαν. Τέλος, με την εν λόγω τοποθέτηση επιτυγχάνεται μια πιο άμεση επαφή της σχολής με την πόλη και αντίστροφα, ενώ ο φοιτητής έχει τη δυνατότητα της απευθείας μελέτης της μορφολογίας, των λειτουργιών και των κινήσεων της πόλης, καθώς και της εξυπηρέτησης των αναγκών του.

Όσον αφορά την επιλογή του οικοπέδου, προκύπτει ύστερα από μελέτη των χρήσεων και των αστικών κενών στην ευρύτερη περιοχή του κέντρου. Αρχικά, αποτελεί κομβικό σημείο σε σχέση με διαφορετικά τμήματα της πόλης, ιδιαίτερου ενδιαφέροντος, όπως η λίμνη Παμβώτις, η κεντρική αγορά, το ιστορικό κέντρο και βασικές επιμορφωτικές χρήσεις, όπως η κεντρική Βιβλιοθήκη, καθώς ανταποκρίνεται και απαιτούμενη έκταση, προσφέροντας 1824 m². Επίσης, το σημείο διαθέτει άμεση πρόσβαση, τόσο από τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, όσο και από το σύστημα πεζοδρόμησης, γεγονός που διευκολύνει τις μετακινήσεις σε σχέση με το Campus. Τέλος, σχετικά με το υπάρχον κτίριο, τέθηκε το ζήτημα διατήρησής και επαναπροσδιορισμού του, όμως την πορεία διαπιστώθηκε πως δεν πληροί τις απαιτούμενες δυνατότητες ενός προγράμματος Αρχιτεκτονικής Σχολής, οπότε αποφασίσαμε την εκ νέου δημιουργία ενός κτιρίου.

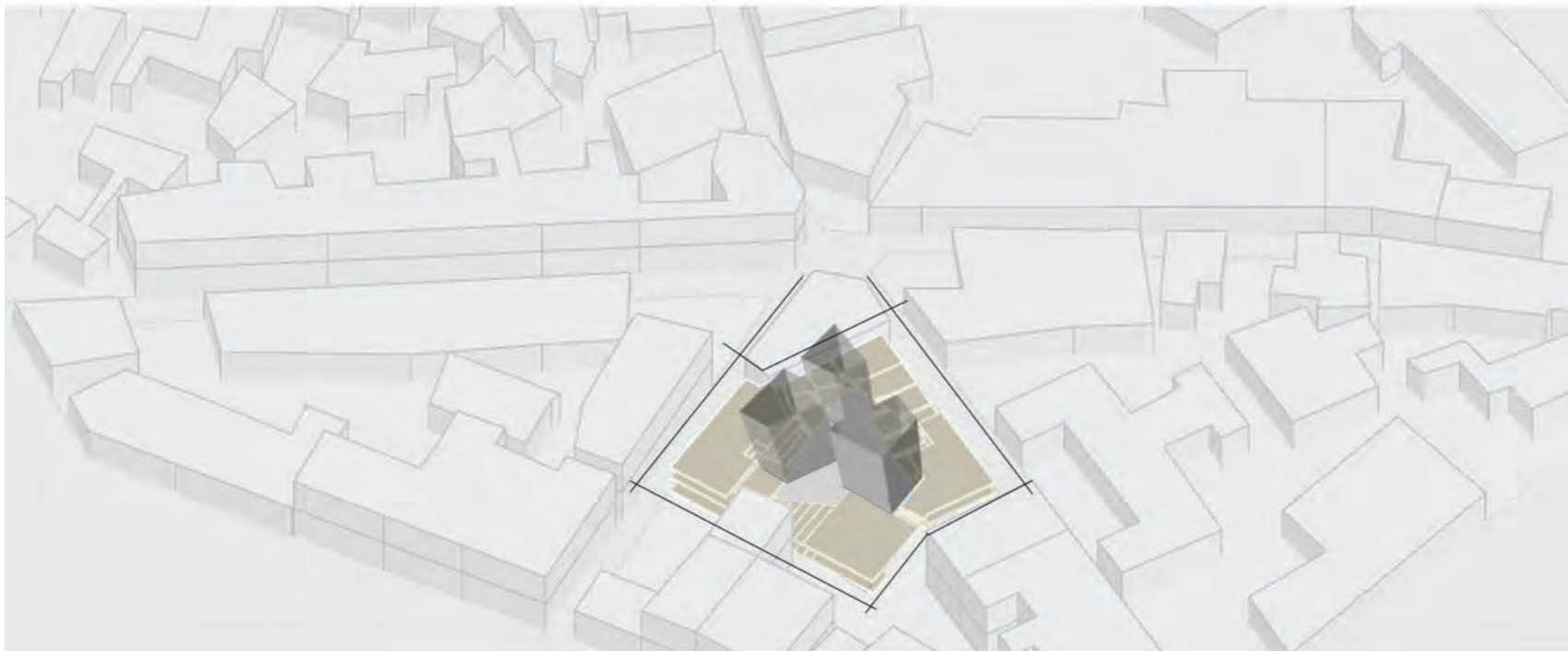

- ΔΡΟΜΟΣ ΗΠΙΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ-ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ
- ΚΥΡΙΑ ΑΡΤΗΡΙΑ

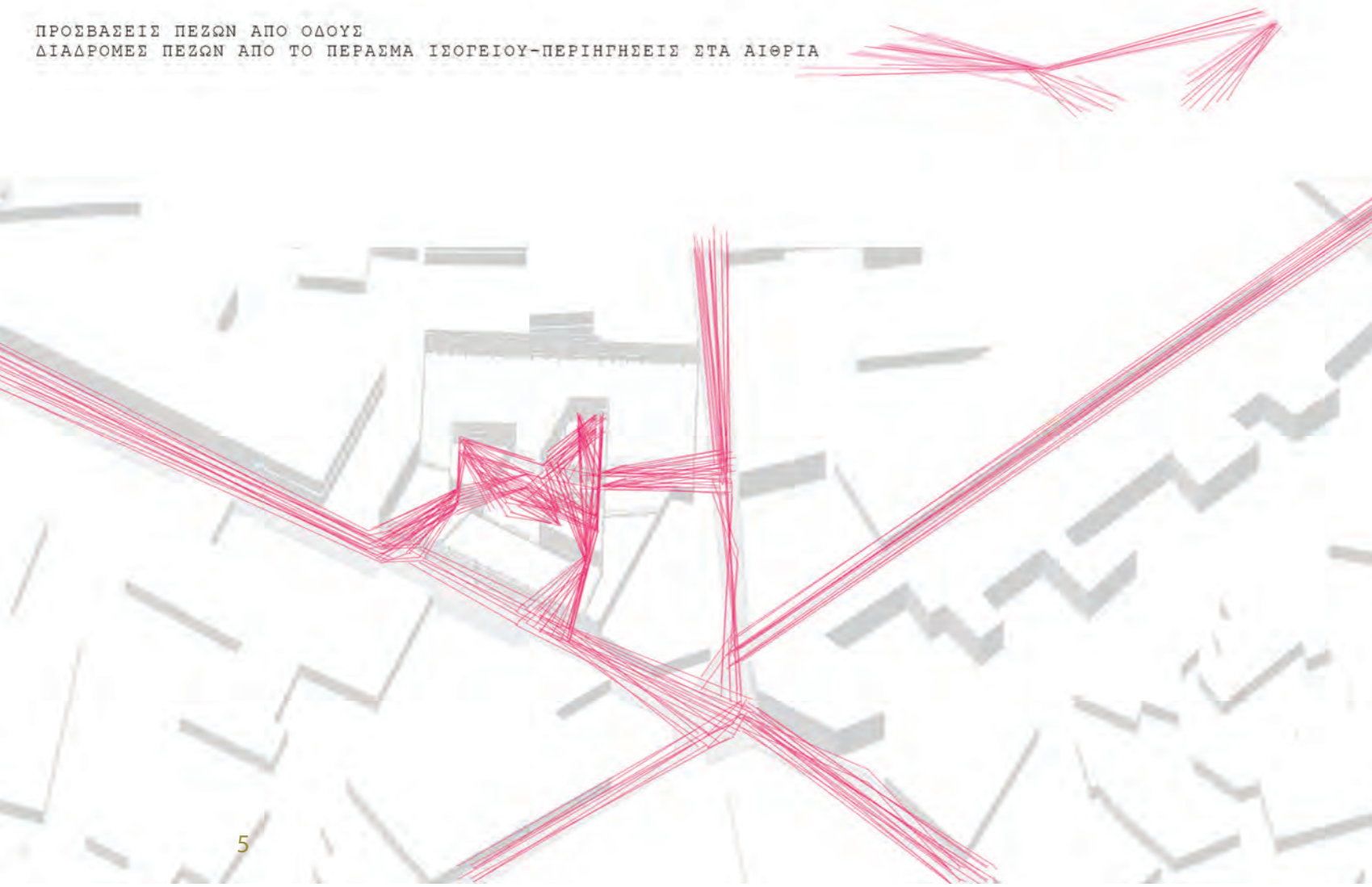
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

- ΠΕΡΙΜΕΤΡΙΚΟ ΣΧΗΜΑ ΚΑΙ ΚΛΙΣΕΙΣ ΠΛΑΚΩΝ
- ΣΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΛΙΣΕΙΣ ΑΙΘΡΙΩΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕΝΕΣ ΤΙΣ ΚΛΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ ΩΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

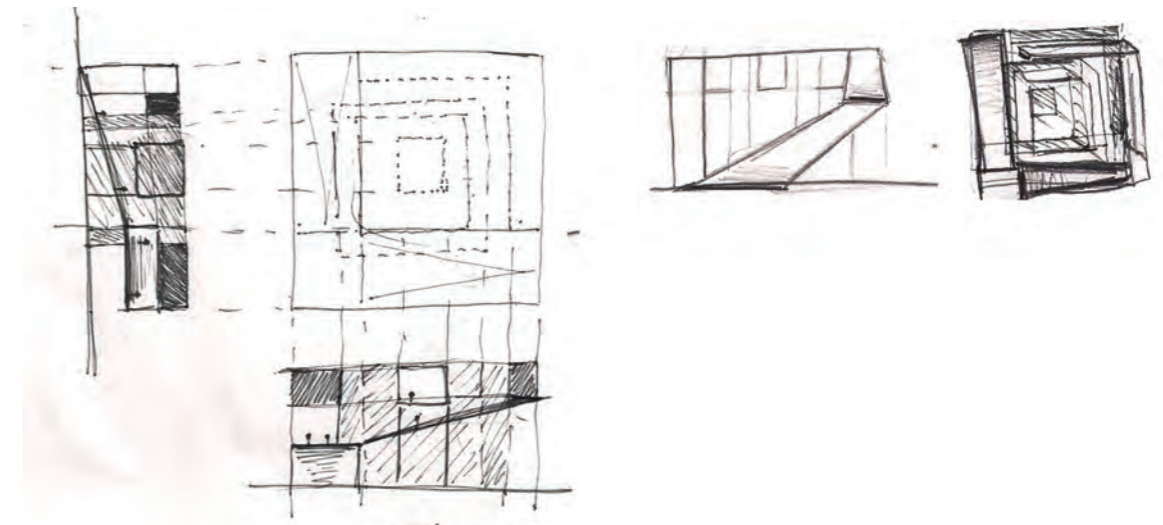

ΠΡΟΣΒΑΣΕΙΣ ΠΕΖΩΝ ΑΠΟ ΟΔΟΥΣ
ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΠΕΖΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΙΣΟΓΕΙΟΥ-ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΑΙΘΡΙΑ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ- ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ

Αρχικά, ως προς τη μορφολογία, σημείο κλειδί αποτελεί η εισχώρηση της πόλης σε ένα οικοδόμημα, το οποίο δημιουργεί μία διπλή κίνηση. Από τη μία πλευρά υπάρχει ένα έδαφος που υψώνεται σταδιακά και περιμετρικά, ως μία συνέχεια της πόλης, ενώ παράλληλα η διαμόρφωση διάτρητων αίθριων επιτυγχάνει την οριζόντια κίνηση στο ισόγειο. Ένα ακόμα βασικό μορφολογικό στοιχείο είναι η σχεδίαση κελύφους, με τέτοιο τρόπο ώστε να λειτουργεί ως αρμός μεταξύ της πόλης και της σχολής. Η μορφολογία του ακολουθεί τη γεωμετρία του οικοπέδου, καθώς το σχήμα του κελύφους συμπίπτει με τα όρια του πρώτου, ενώ παράλληλα, αποτελείται από δύο βασικά δομικά μεταλλικά στοιχεία, τη στέγη και τα κατακόρυφα πλαίσια. Η τελική μορφή, προκύπτει από τη σύνδεση των τριών αυτών στοιχείων, δηλαδή των κεκλιμένων επιπέδων, των τριών αίθριων και του κελύφους. Αρχικά, το σχήμα των αίθριων ακολουθεί τη λογική του κελύφους, ενώ αυτά αποτελούνται από μεταλλικά πλαίσια, με έντονη διατρητότητα στο ισόγειο του κτιρίου, καθώς και σε ψηλότερο επίπεδο. Η μορφολογία των κεκλιμένων επιπέδων προκύπτει μέσω της σύνδεσης του κελύφους με τα αίθρια, με ένα πιο ελεύθερο τρόπο. Πιο αναλυτικά, χρησιμοποιώντας τις γωνίες του κτιρίου διαμορφώνονται τα οριζόντια επίπεδα, ενώ το υπόλοιπο κτίριο συμπληρώνεται από κεκλιμένα επίπεδα, τα οποία ενώνουν τους χώρους. Καθοριστικό ρόλο, διαδραματίζουν τα δύο κεντρικά οριζόντια επίπεδα, τα οποία λειτουργούν ως σταθμοί-σημεία ένωσης με την περιμετρική κίνηση, ενώ η μορφολογία τους βασίζεται σε αυτή των αίθριων. Τέλος, όσον αφορά το χειρισμό του ισόγειου, υπάρχει η μεταφορά της λογικής της στοάς της πόλης των Ιωαννίνων, με τη διάτρηση στα πλαίσια, όπως ήδη έχει αναφερθεί.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Όσον αφορά τη λειτουργία του κτιρίου, επιδιώχθηκε η διάχυση των λειτουργιών, ακολουθώντας το πρόγραμμα της πόλης. Σημαντική κρίθηκε η έντονη κινητικότητα, σε όλα τα επίπεδα της σχολής, δίνοντας ζωή μέσω των παράλληλων ποικίλων γεγονότων, οδηγώντας σε μια αμεσότερη διεπαφή μεταξύ των καθηγητών και των φοιτητών, αλλά και φοιτητών μεταξύ τους, καθώς διαπραγματεύεται μία μορφή συμβίωσης. Ένα ακόμα στοιχείο το οποίο εντάσσεται στο πρόγραμμα είναι ο ιδιαίτερος χειρισμός των διαδρόμων, οι οποίοι λειτουργούν ως σταθμοί, αποτελώντας συνδυαστικό κρίκο ανάμεσα στα διάφορα επίπεδα. Χαρακτηριστικό στοιχείο μιας Αρχιτεκτονικής Σχολής, αποτελεί η έντονη εργασία στους διαδρόμους της. Για το λόγο αυτό, στην προκειμένη περίπτωση, στο σχεδιασμό τους δόθηκε ιδιαίτερη βαρύτητα, εντάσσοντας σημεία plug-in.

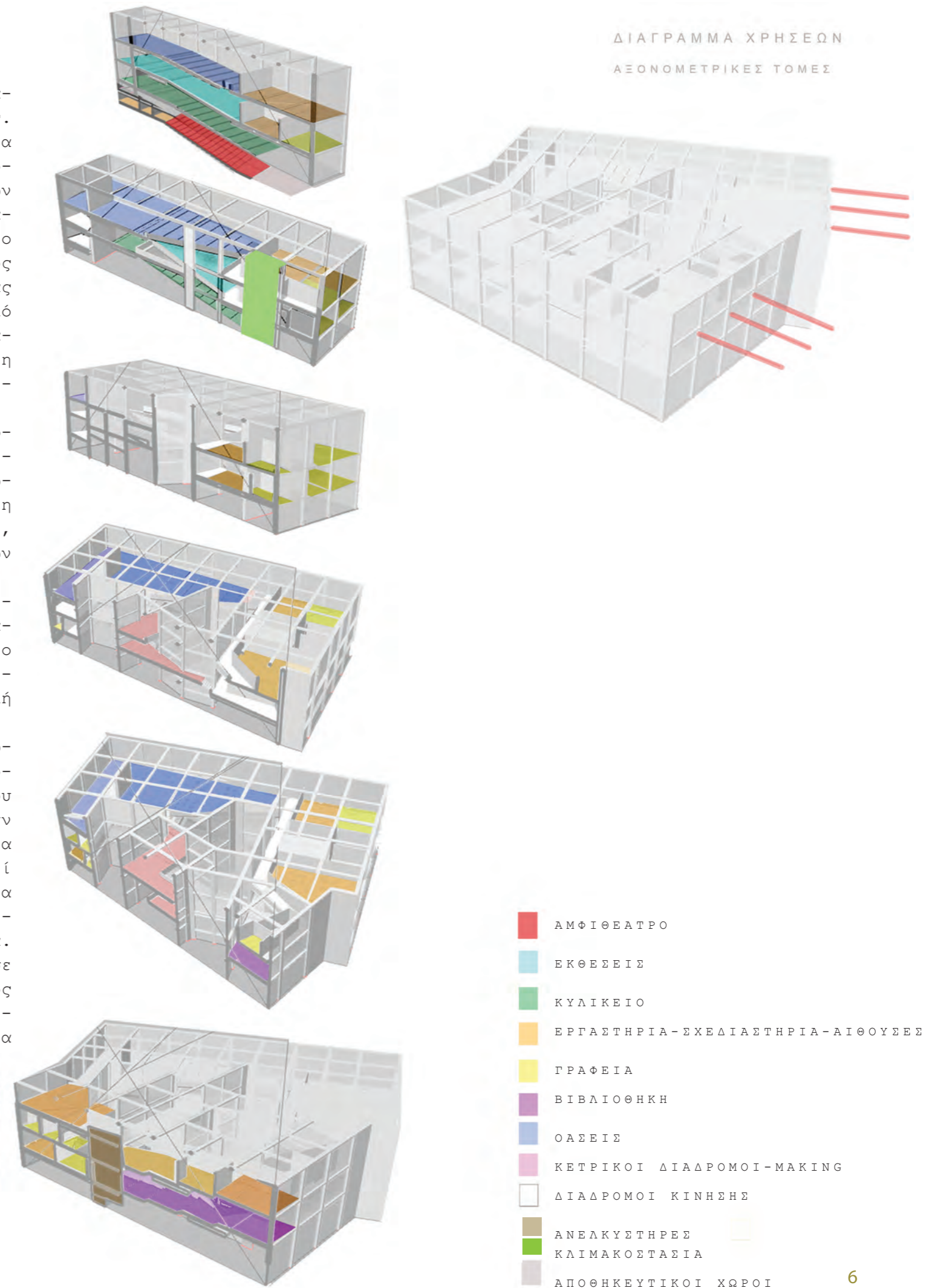
Επίσης, σχετικά με το πρόγραμμα, στόχος τέθηκε η προσαρμογή του σε ρεαλιστικά πρότυπα, χωρίς, ωστόσο, να παραλείπονται ορισμένα στοιχεία, τα οποία προέρχονται μέσω της βιωματικής σχέσης, που έχει ανακτηθεί, όπως για παράδειγμα η ένταξη οάσεων- ως χώροι ξεκούρασης και παύσης της εργασίας-, καθώς και χώρων εκθέσεων για την ανάδειξη της δουλειάς των φοιτητών.

Η διαμόρφωση του ισογείου προκύπτει από την ανάγκη εισχώρησης της πόλης στο κτίριο, είτε υπό τη μορφή περάσματος, είτε υπό τη μορφή μίας πλατείας. Ένα ακόμα στοιχείο που ενδυναμώνει αυτή τη σχέση, είναι η τοποθέτηση χώρων εκθέσεων, ώστε να παρουσιάζεται, στο κοινό, μία αντιπροσωπευτική εικόνα του τμήματος.

Η κίνηση στο κτίριο πραγματώνεται με δύο τρόπους. Ο πρώτος αφορά την περιμετρική κίνηση, ενώ ο δεύτερος την κατακόρυφη. Όσον αφορά την πρώτη, ξεκινάει από το επίπεδο του ισογείου και περιλαμβάνει το κυλικείο, συνεχίζοντας έχουν τοποθετηθεί τα πρώτα γραφεία και αίθουσες, ενώ στη συνέχεια βρίσκεται η βιβλιοθήκη και το αναγνωστήριο. Έπειτα, ακολουθεί μια σειρά από γραφεία και σχεδιαστήρια, χώρος εκθέσεων, μία εναλλαγή γραφείων και αιθουσών, ο χώρος των οάσεων, καταλήγοντας στον χώρο των εικαστικών και τα αντίστοιχα γραφεία. Επιπρόσθετα, στο υπόγειο, έχει τοποθετηθεί το αμφιθέατρο, σε συνδυασμό με τα αντίστοιχα γραφεία, ενώ παράλληλα, στο τέλος της ανοδικής πορείας, βρίσκεται το μπαλκόνι. Η κατακόρυφη κίνηση περιλαμβάνει το ασανσέρ και τα κλιμακοστάσια, τα οποία τοποθετούνται στα δύο αντιδιαμετρικά επίπεδα του κτιρίου.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΧΡΗΣΕΩΝ

ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΕΣ ΤΟΜΕΣ

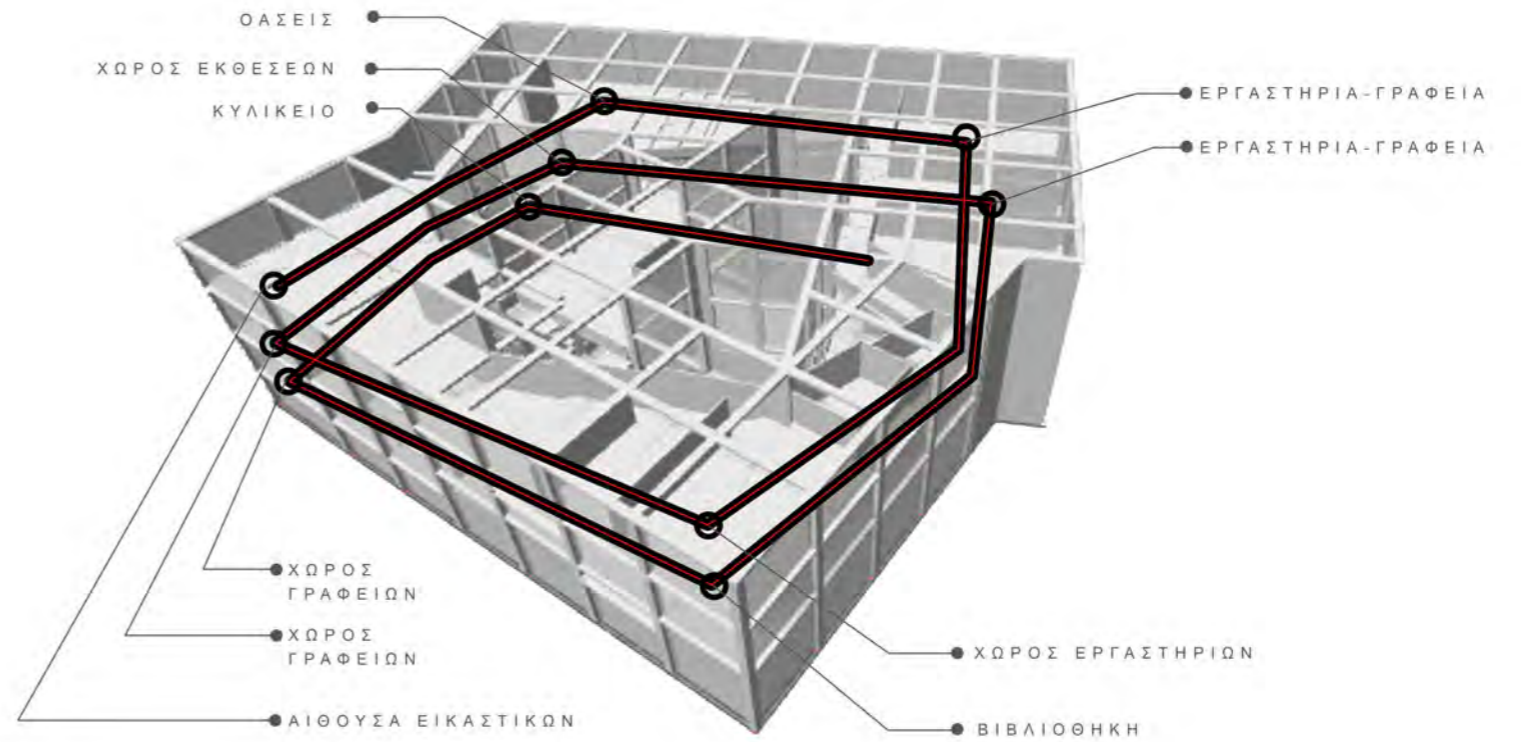

ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

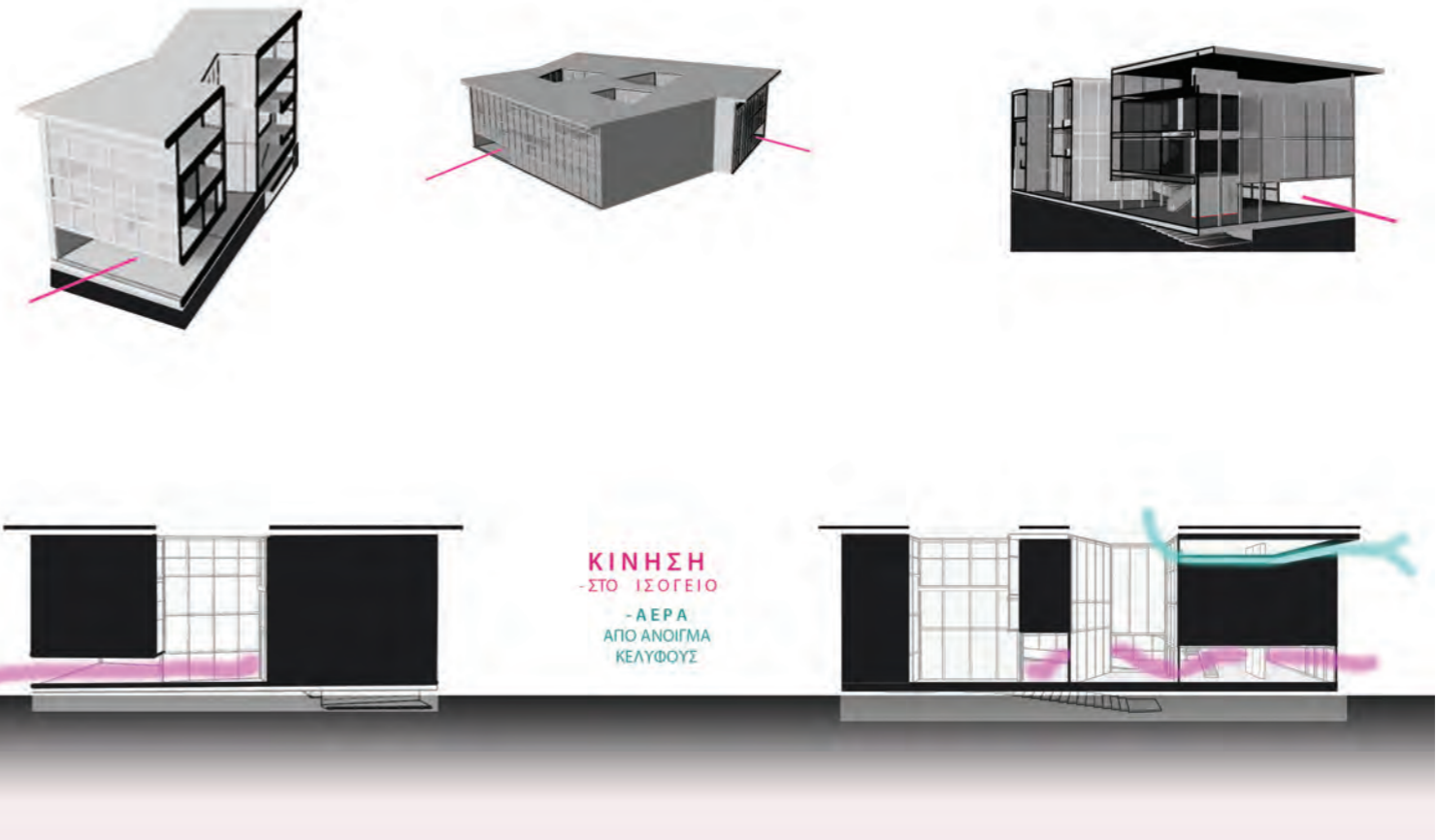
ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ ΚΙΝΗΣΗΣ	400
ΓΡΑΦΕΙΑ	420
ΑΙΘΟΥΣΕΣ	476
ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΡΙΑ-PLUG IN	522
ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ	180
ΚΥΛΙΚΕΙΟ	96
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	200
ΧΩΡΟΣ ΕΚΘΕΣΕΩΝ	128
ΜΑΚΙΝΓ	114
ΟΑΣΕΙΣ	182
ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ	128
ΑΠΟΘΗΚΕΥΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ	70
ΣΥΝΟΛΟ	2880 τ.μ.

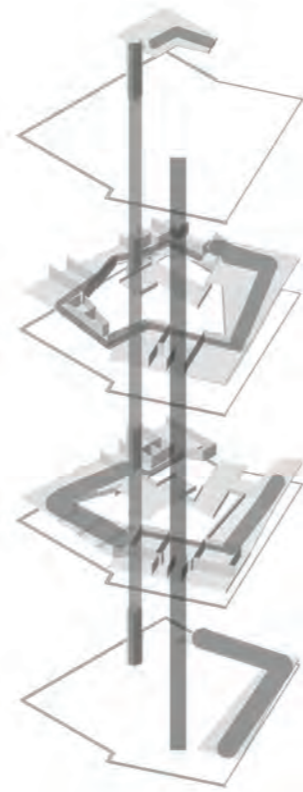
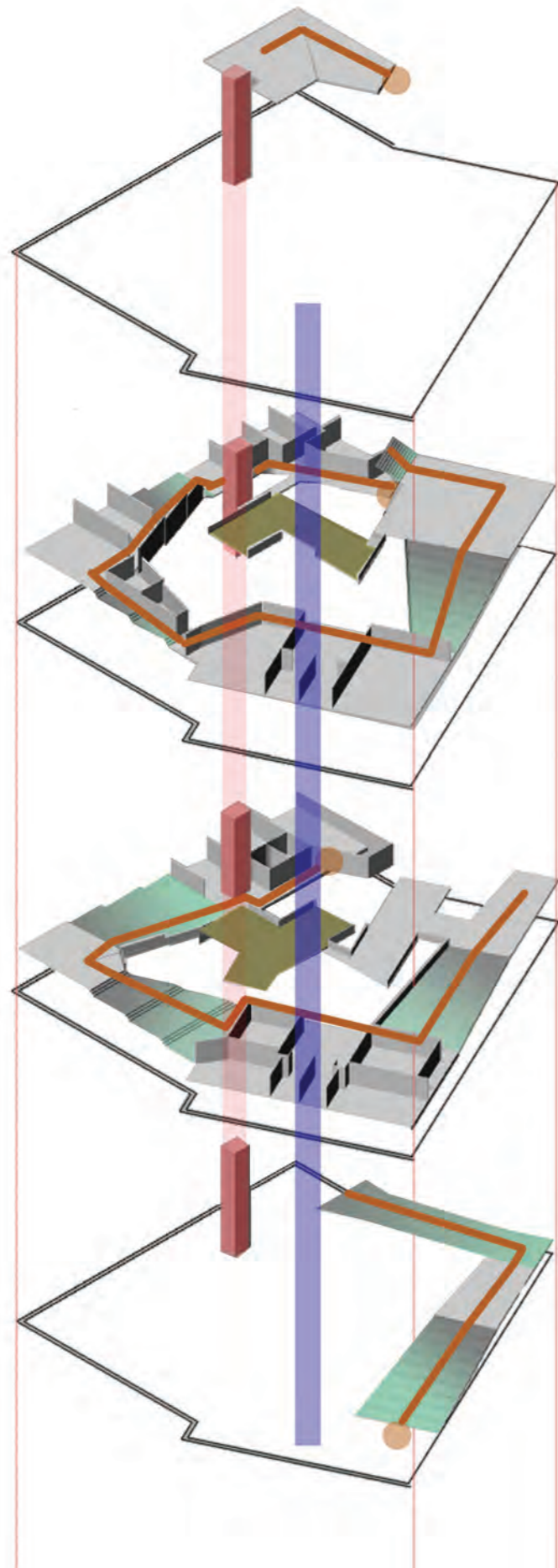
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΧΡΗΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΜΕΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΤΡΗΣΗΣ ΚΕΛΥΦΟΥΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΚΙΝΗΣΕΩΝ

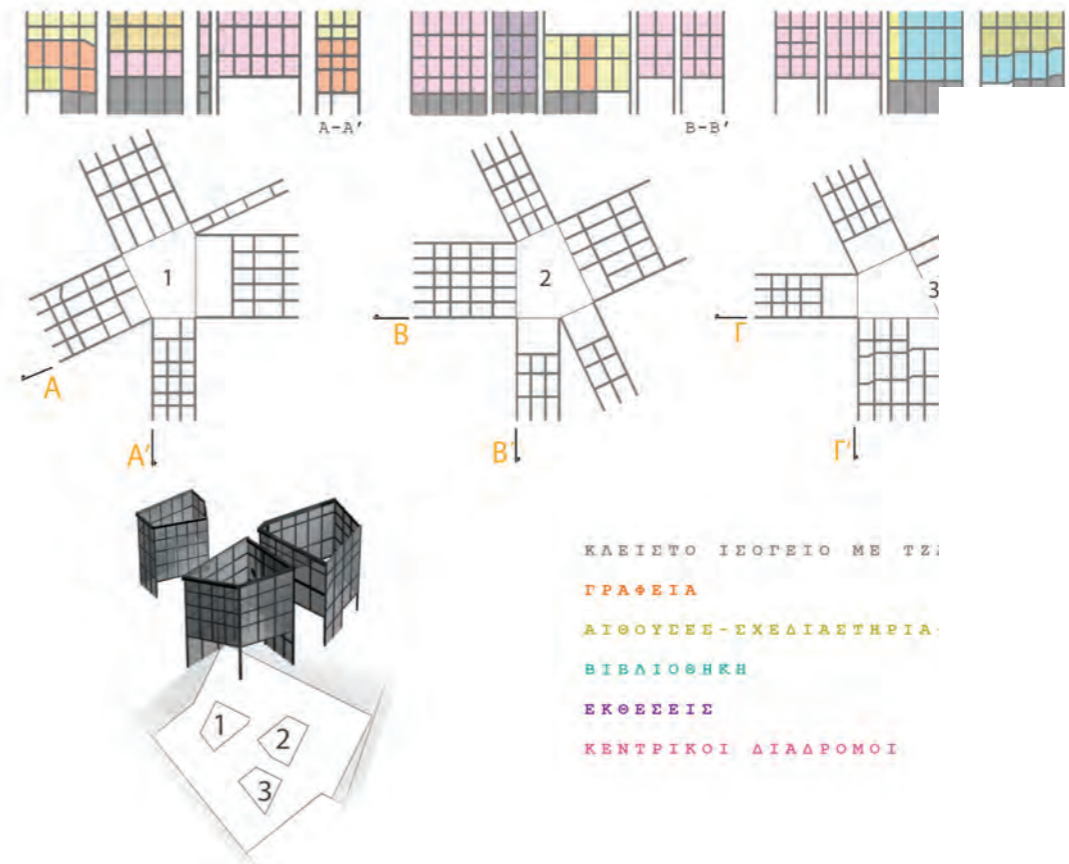

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΚΙΝΗΣΗΣ

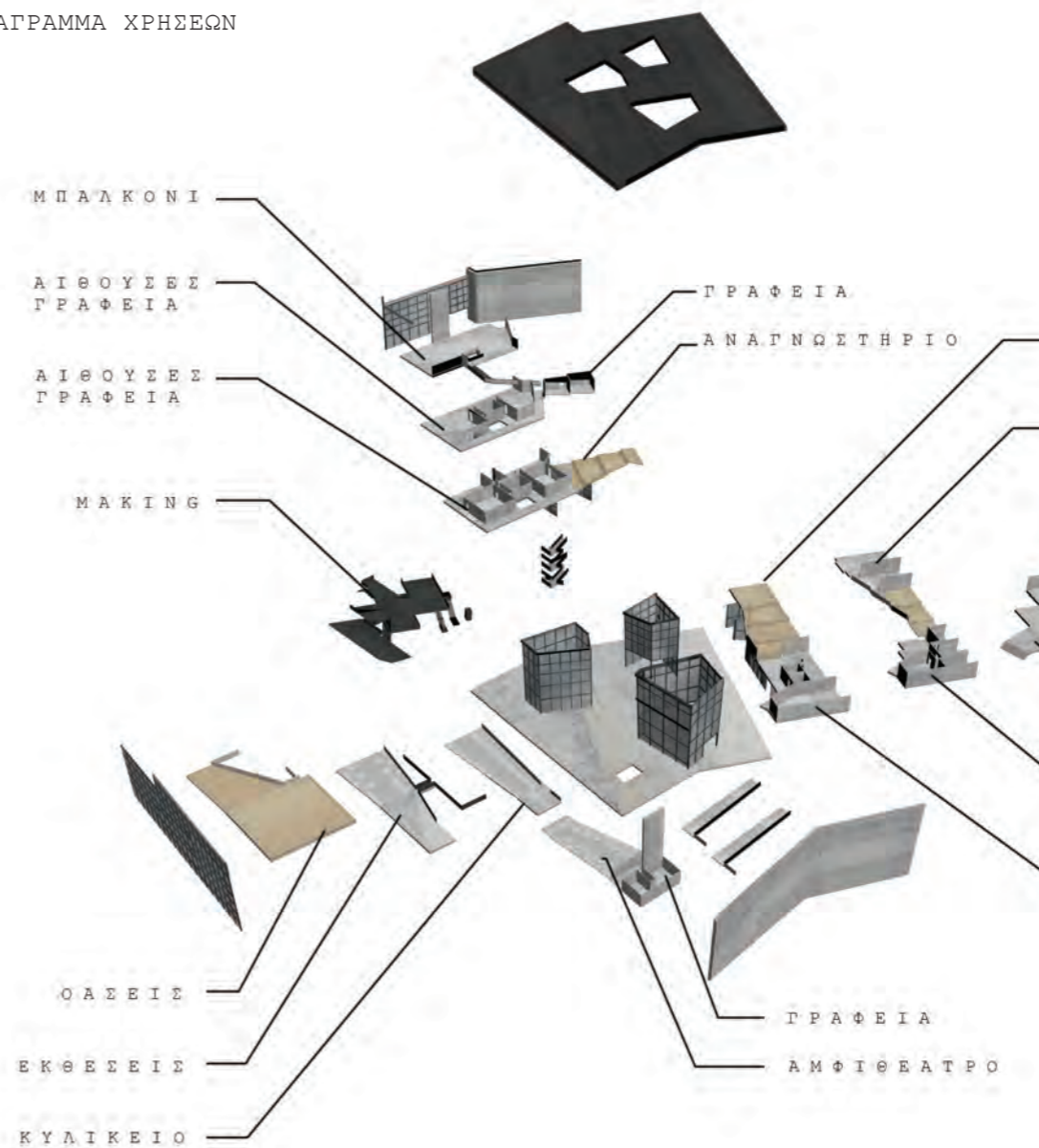
ΚΑΘΕΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

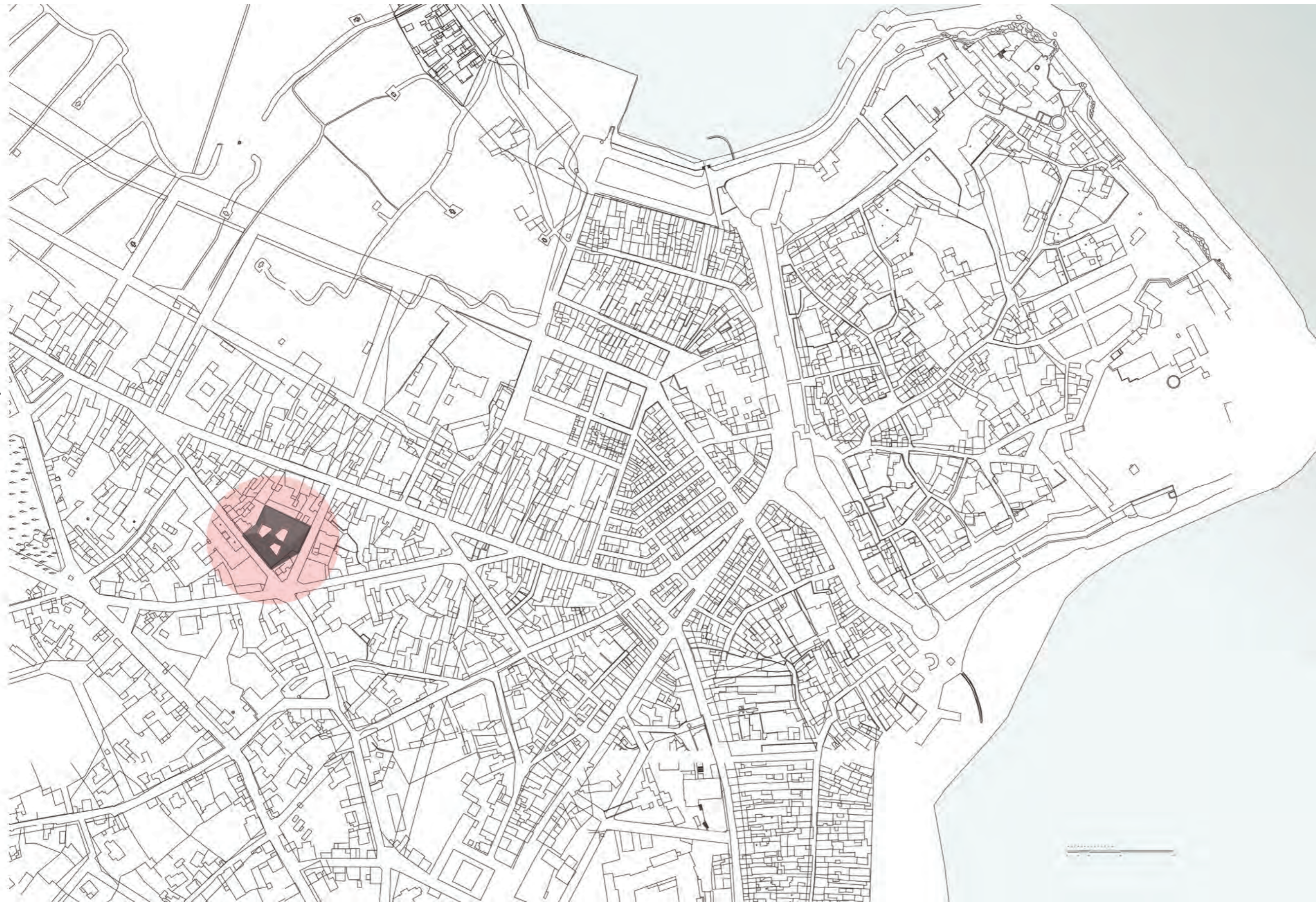
- ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΕΣ
- ΚΛΙΜΑΚΟΣΤΑΣΙΑ
- ΠΕΡΙΜΕΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
- ΡΑΜΠΕΣ - ΠΛΑΤΥΣΚΑΛΑ
- "ΣΤΑΘΜΟΙ" (ΠΑΤΑΡΙΑ)

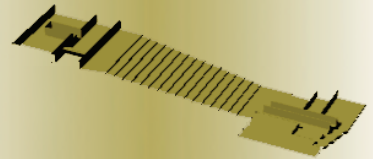
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑΤΑ ΑΙΘΡΙΩΝ
ΧΡΗΣΕΙΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΣ ΟΥΕΙΣ

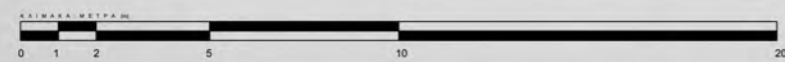
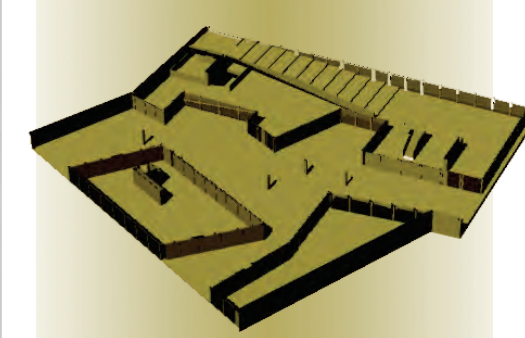
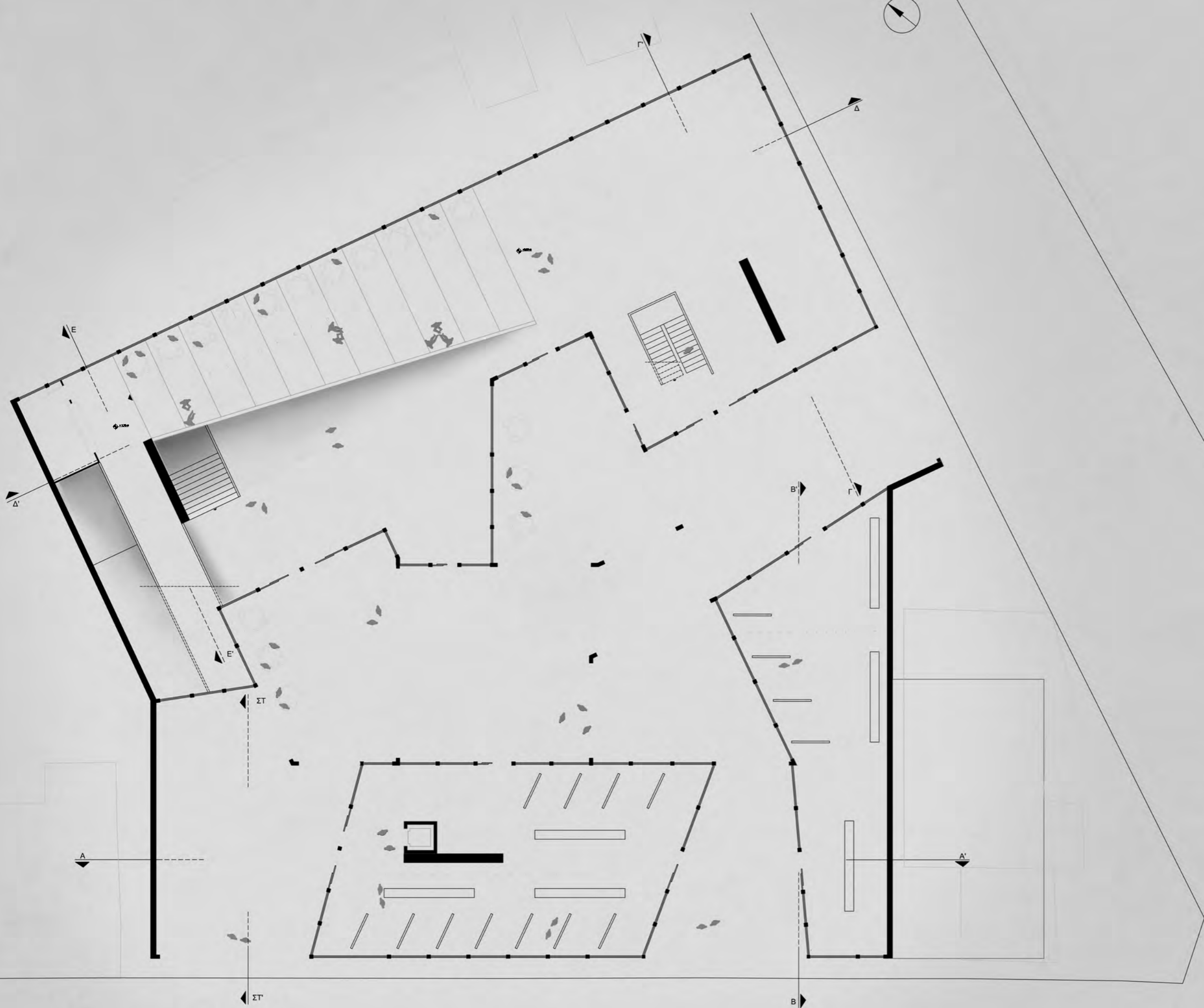

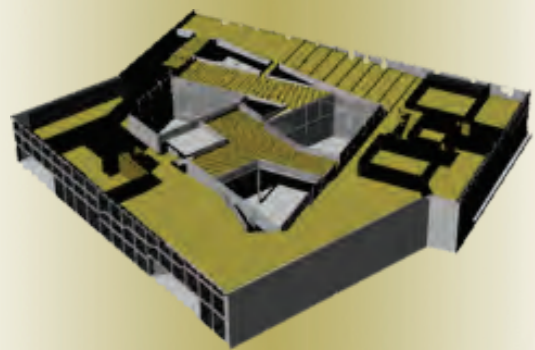
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΧΡΗΣΕΩΝ

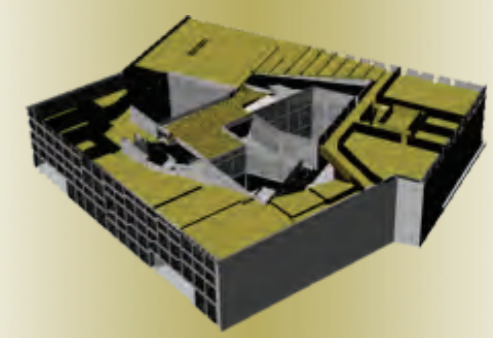

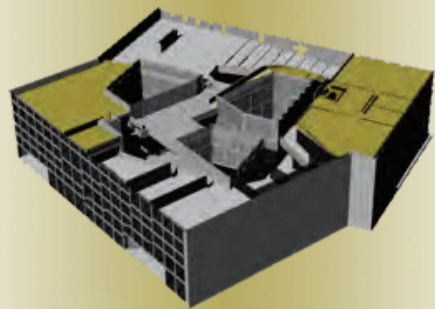

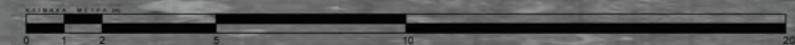
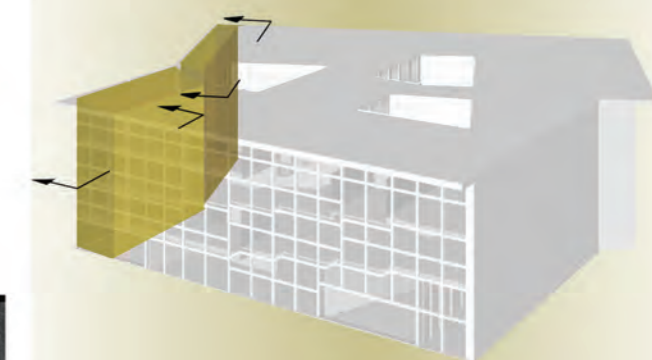
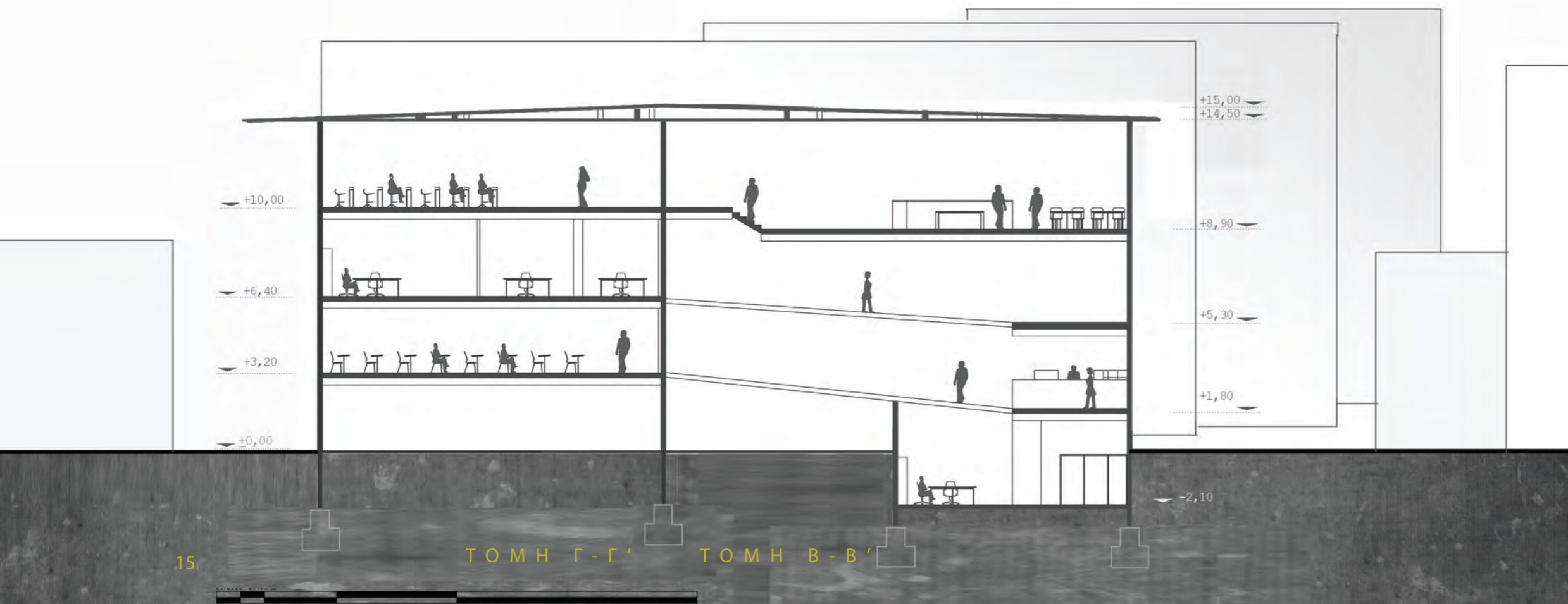
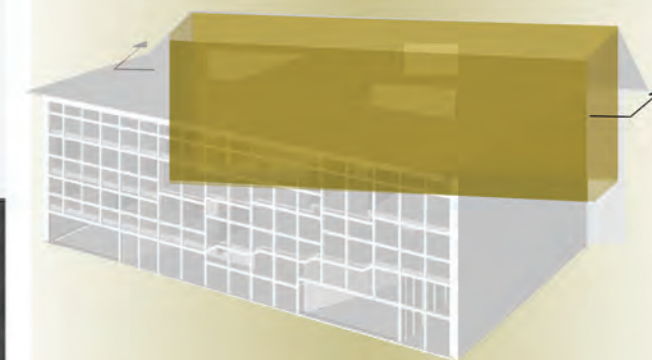
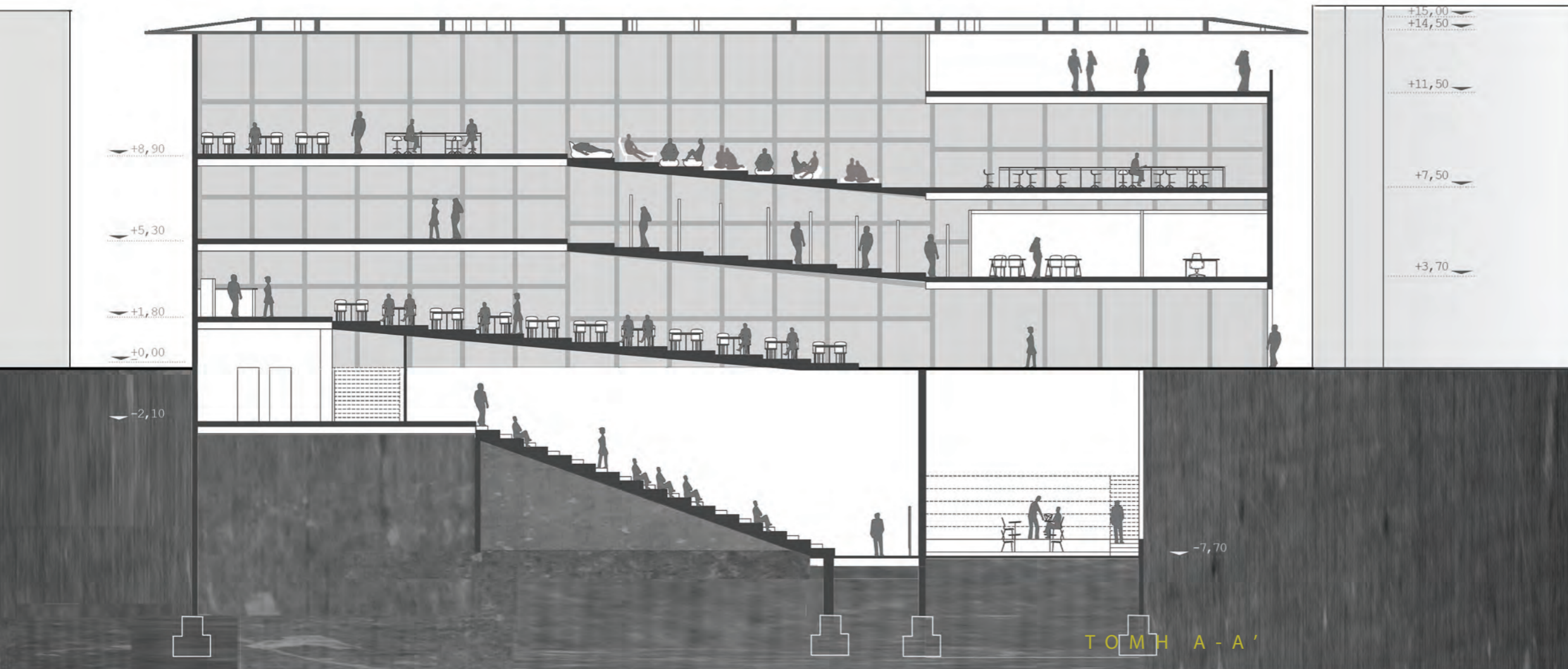

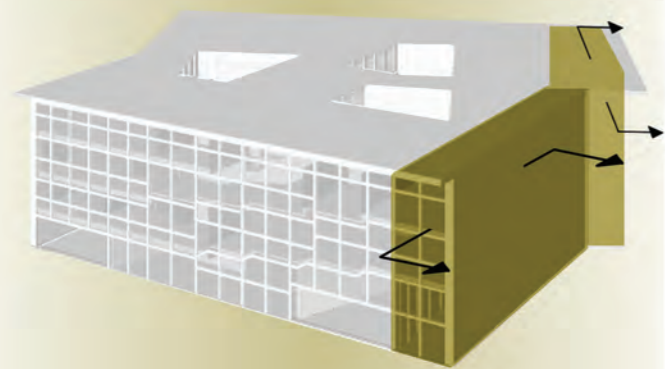
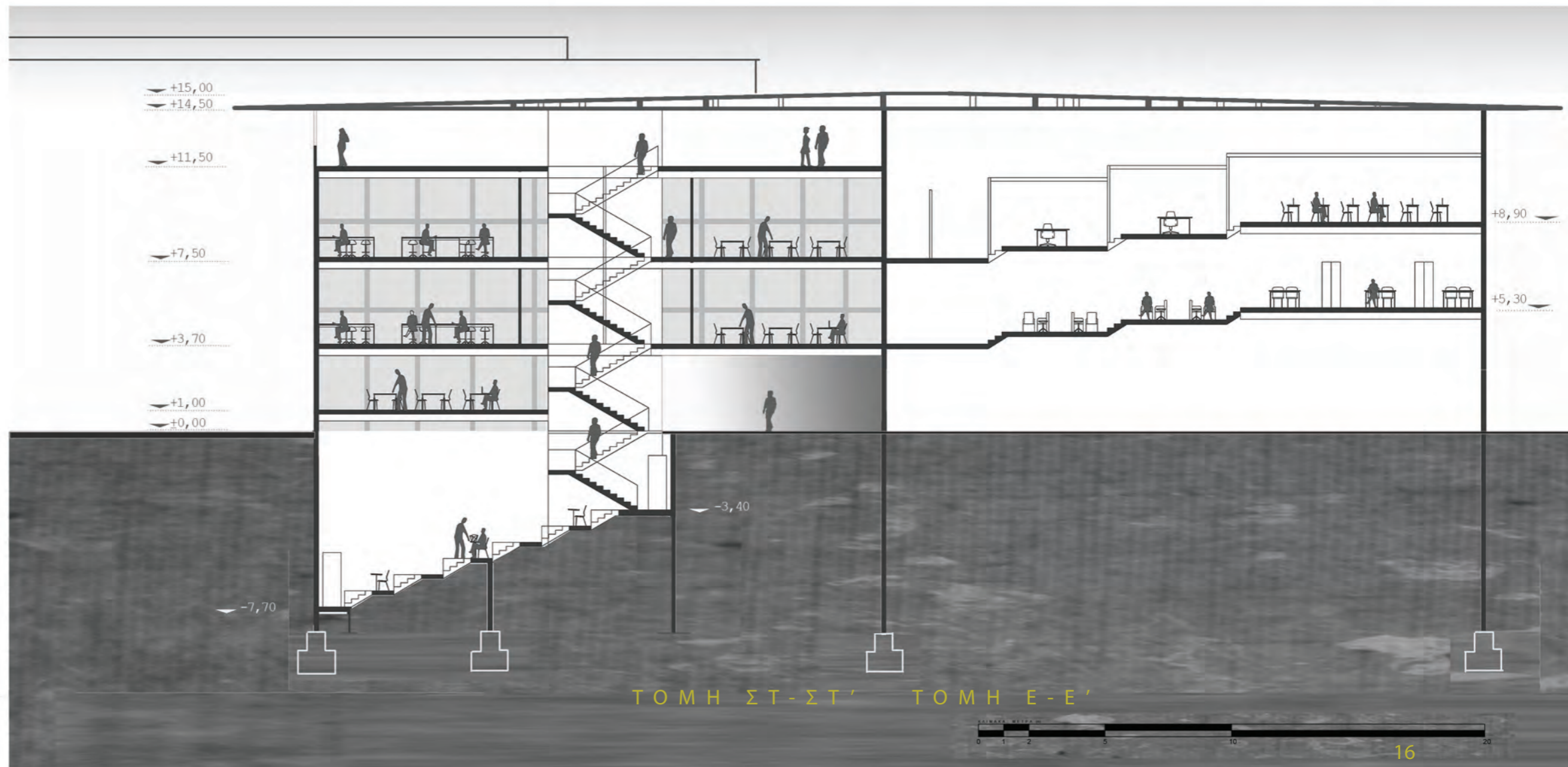
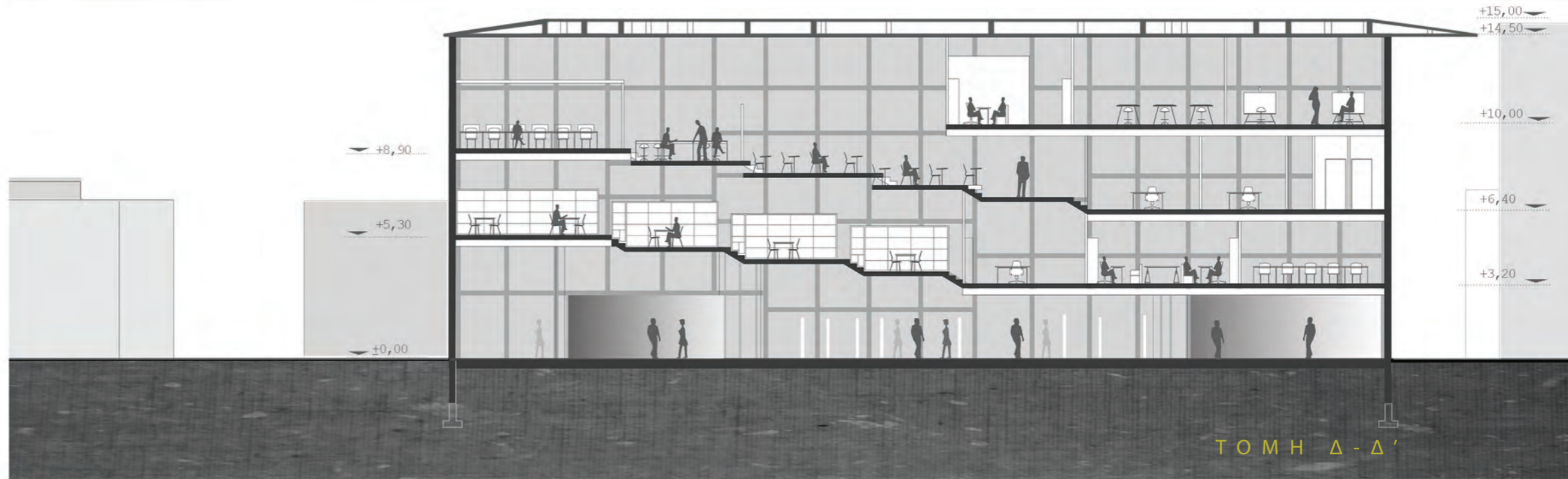
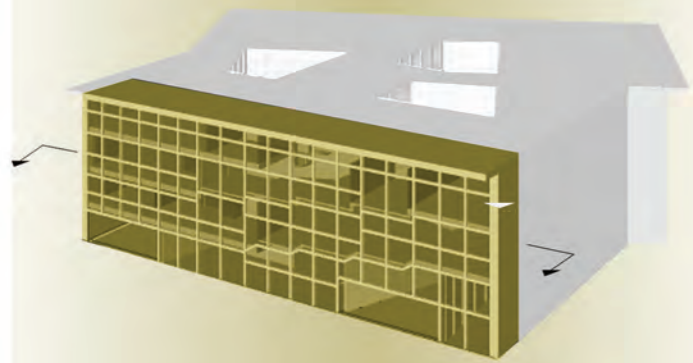

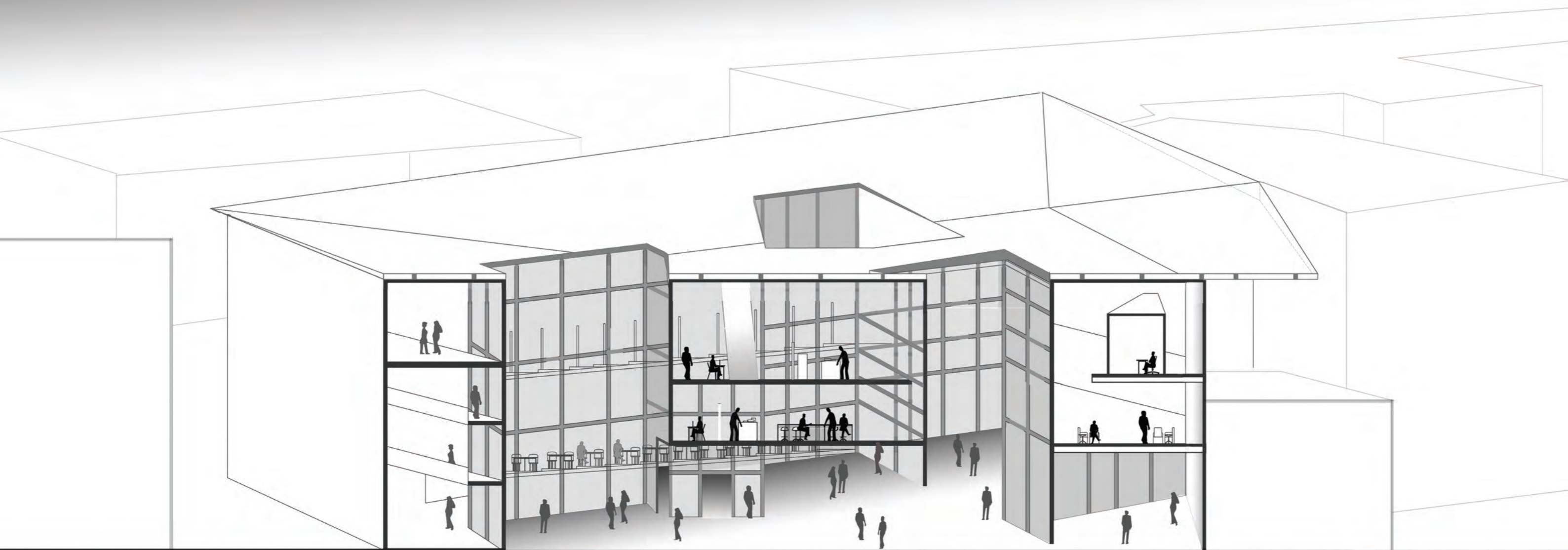

ΚΑΤΟΨΗ 2ου ΟΡΟΦΟΥ

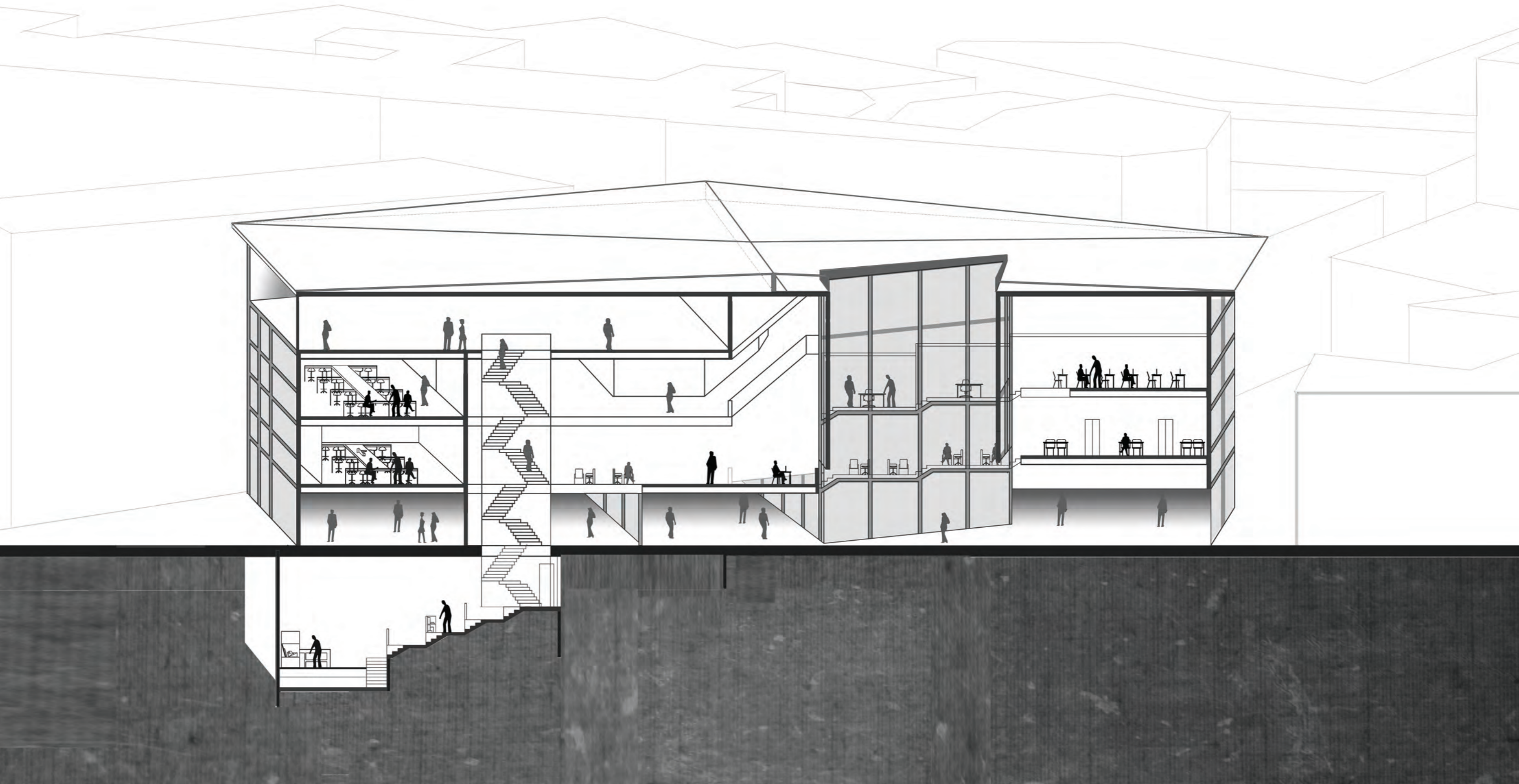

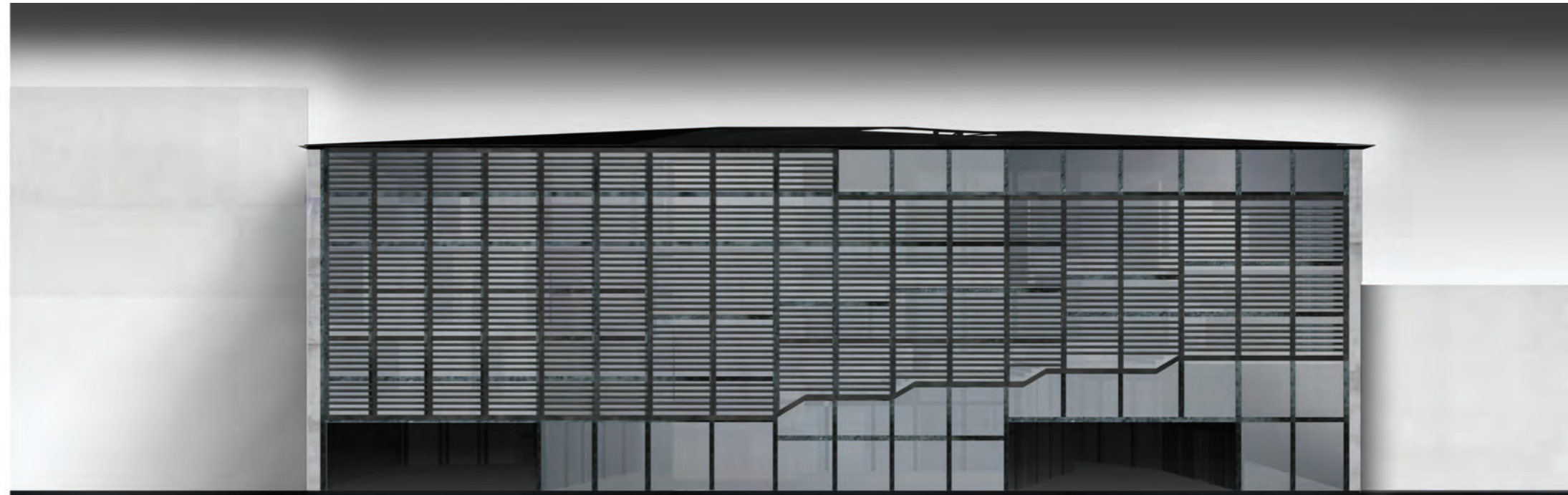

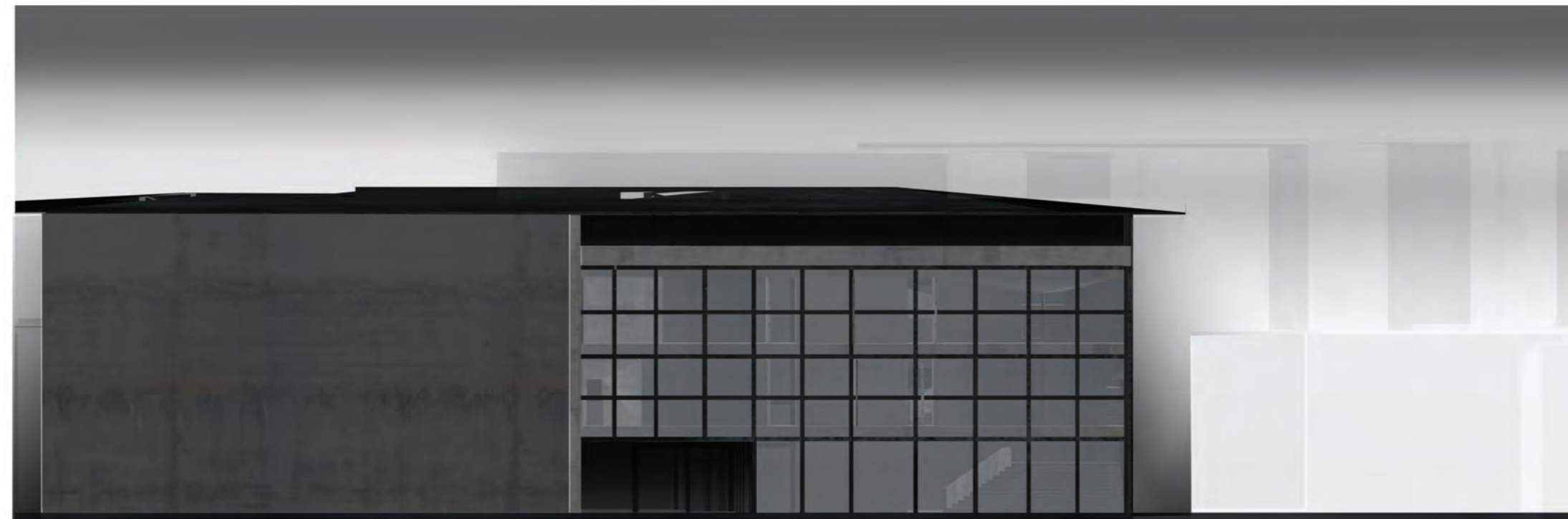
ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΗ ΤΟΜΗ Ι

ΑΕΟΝΟΜΕΤΡΙΚΗ ΤΟΜΗ ΙΙ

ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

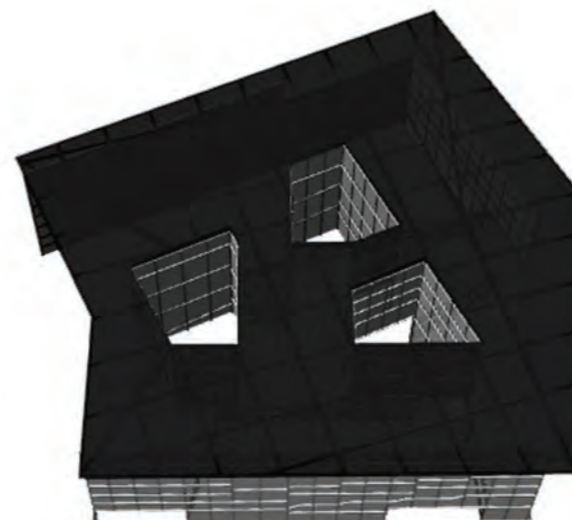
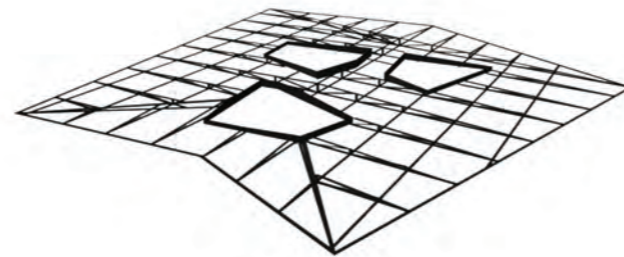

ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

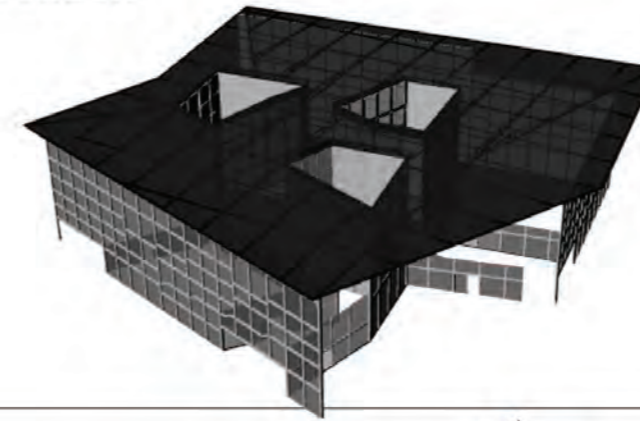
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΦΕΡΟΝΤΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Ο φέρων οργανισμός του κτιρίου είναι κατά κύριο λόγο μία μεταλλική κατασκευή. Πιο αναλυτικά, το κέλυφος αποτελείται από πλαίσια με κολόνες, τετραγωνικής διατομής και στέγη, ενώ οι πλάκες είναι επιστρωμένες με χυτό σκυρόδεμα και φέρουν τις απαραίτητες μηχανολογικές εγκαταστάσεις. Δευτερεύοντα στοιχεία, είναι οι κεντρικές σχάρες και τα κατακόρυφα στοιχεία από οπλισμένο σκυρόδεμα (τρία εσωτερικά, τέσσερα εξωτερικά).

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΣΤΕΓΗΣ

ΣΤΕΓΗ ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ
ΚΛΙΣΕΙΣ 4%

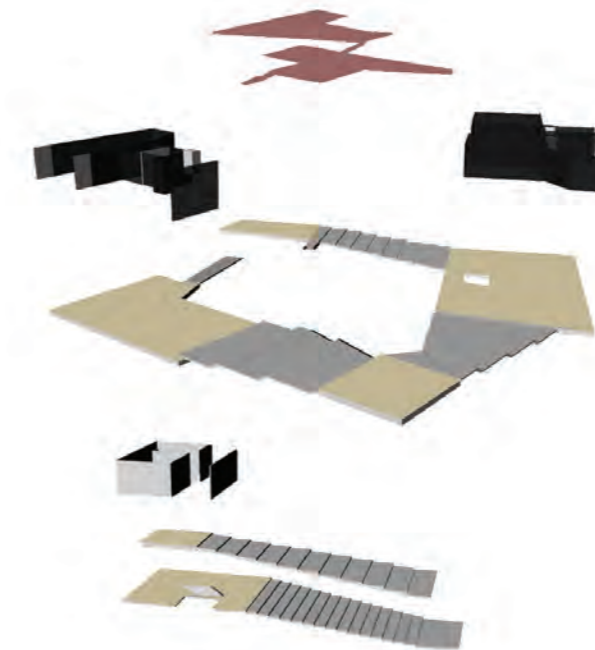
ΚΤΙΡΙΑΚΟ ΚΕΛΥΦΟΣ

ΠΛΑΙΣΙΑ:
ΜΕΤΑΛΛΙΚΕΣ ΚΟΛΟΝΕΣ 20x20 cm
ΚΑΝΑΒΟΣ 2x2 m

-3 ΣΕ ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΟΥΕΙΣ
-14 ΣΤΑ 3 ΑΙΘΡΙΑ
-8 ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΥΑΛΟΠΕΤΑΣΜΑΤΑ

ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

ΠΛΑΚΕΣ

-ΜΕΤΑΛΛΙΚΕΣ ΜΕ ΕΠΙΣΤΡΩΣΗ
ΧΥΤΟΥ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ 20 cm
-ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ 30 cm

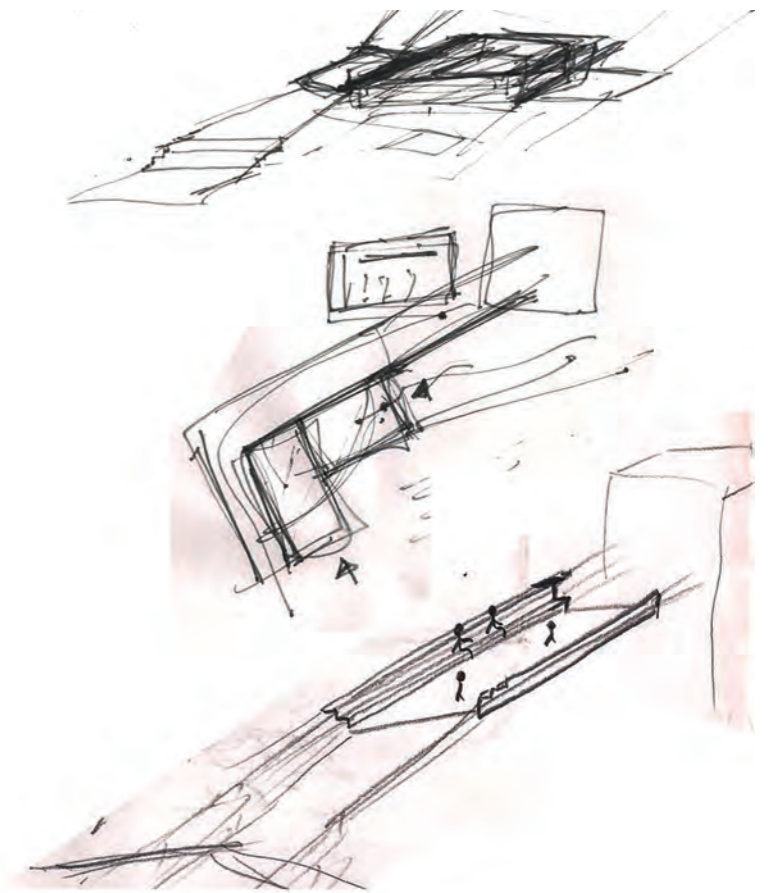
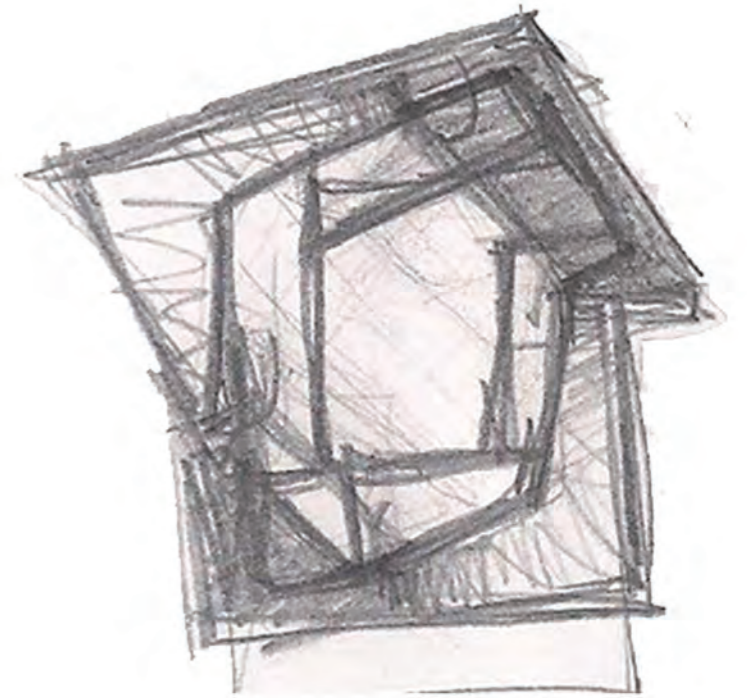
ΡΑΜΠΕΣ-ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ-ΠΛΑΤΥΣΚΑΛΑ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ 20 cm

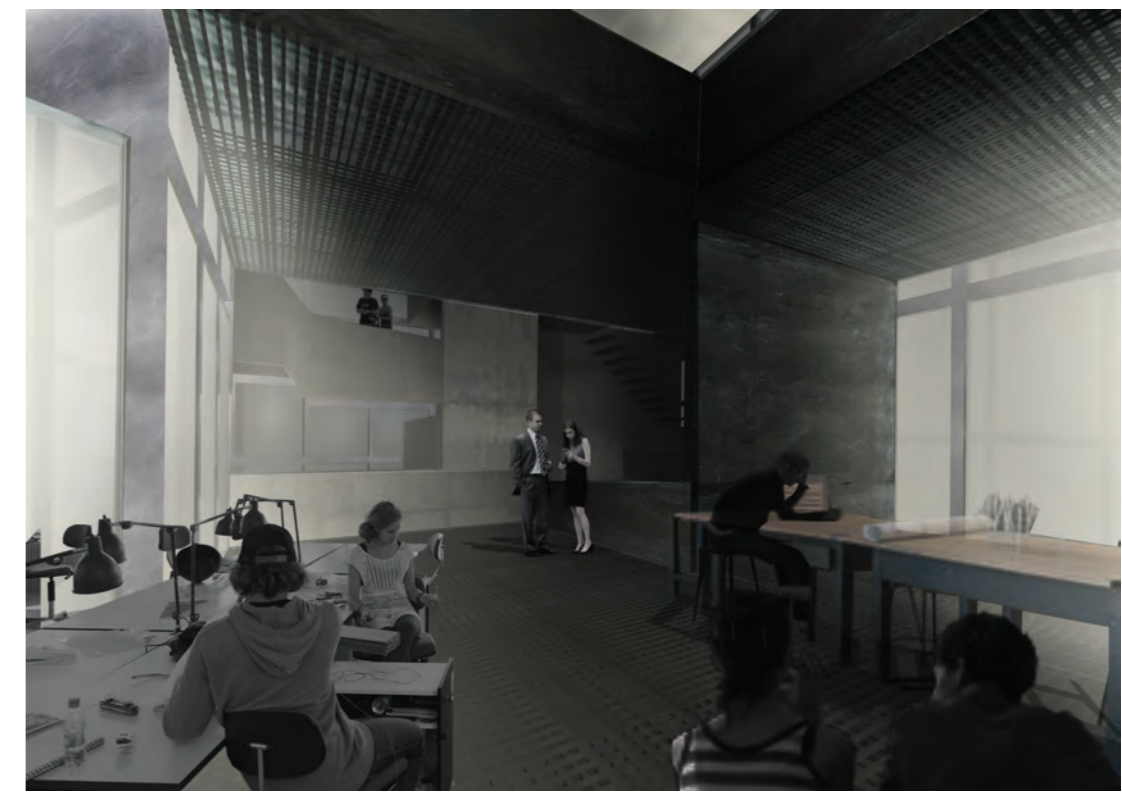
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΤΟΙΧΟΠΟΙΙΑ 10 cm

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΕΠΙΠΕΔΑ
ΑΠΟ ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΣΧΑΡΑ 5 cm

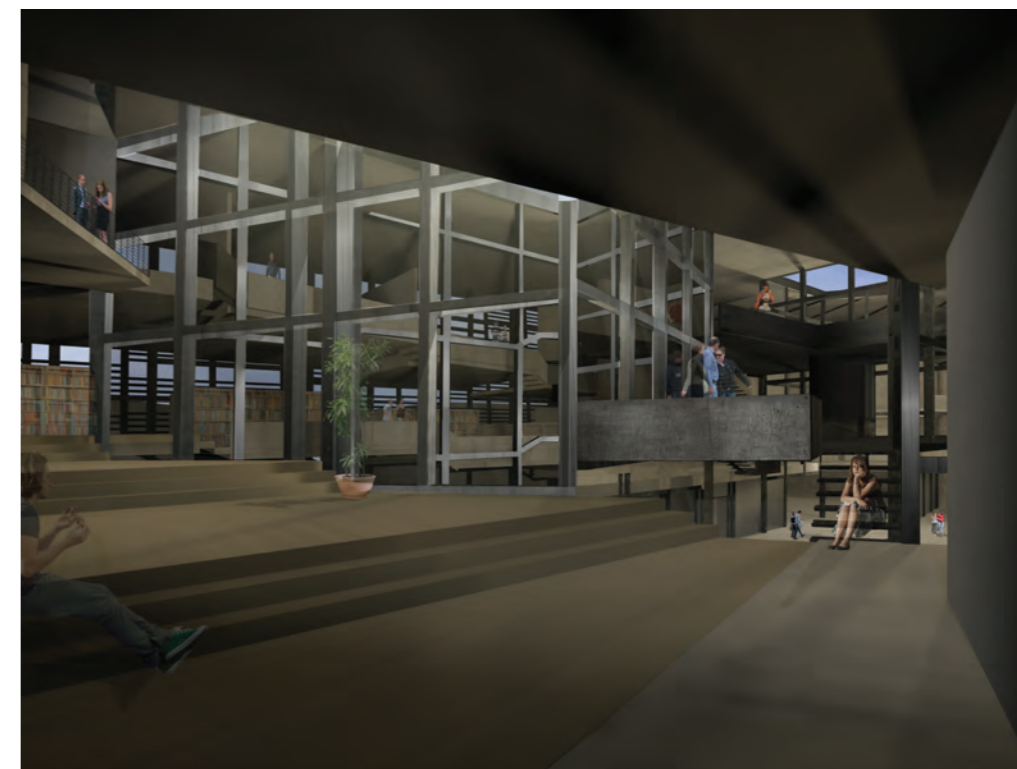

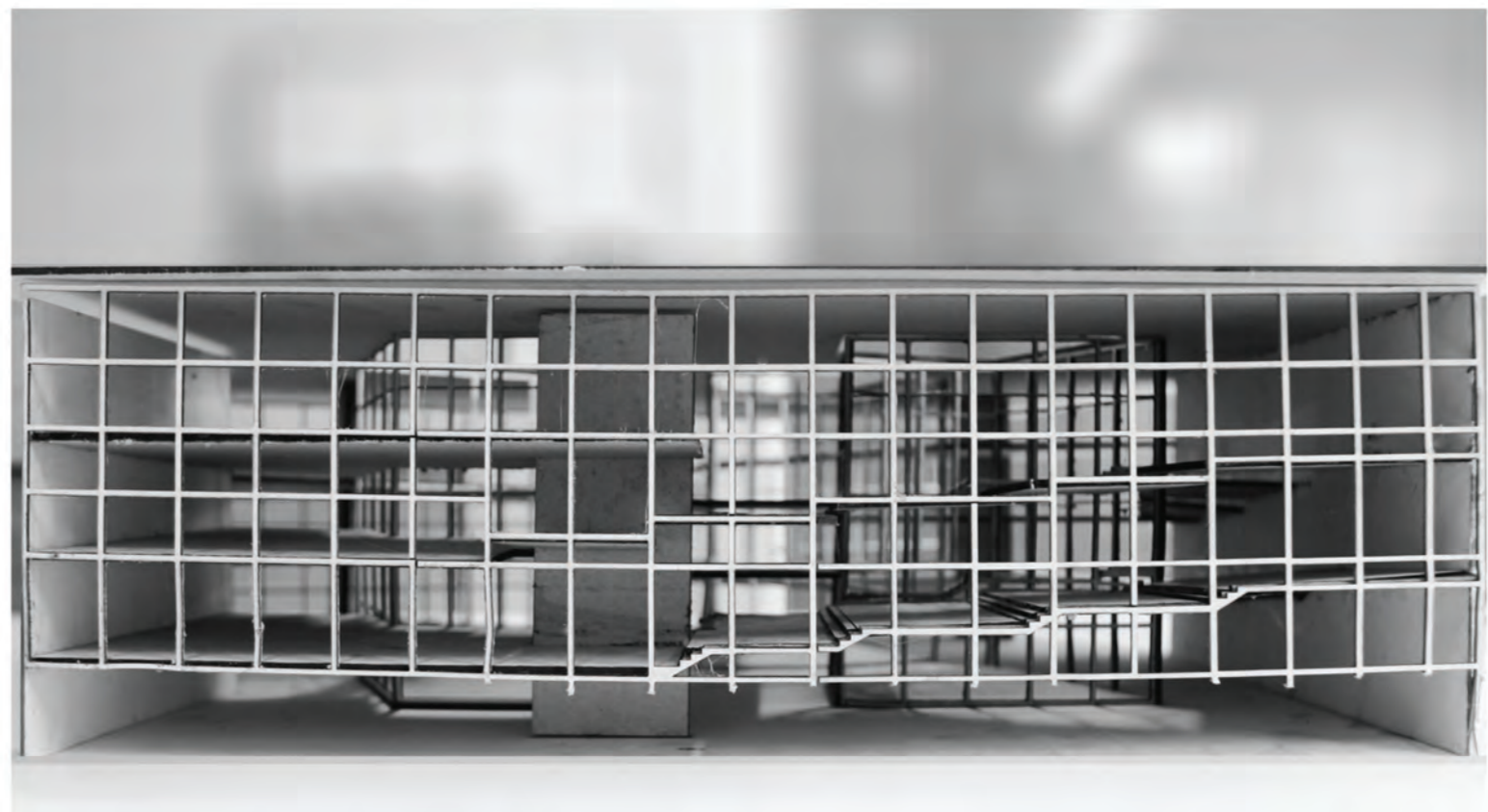
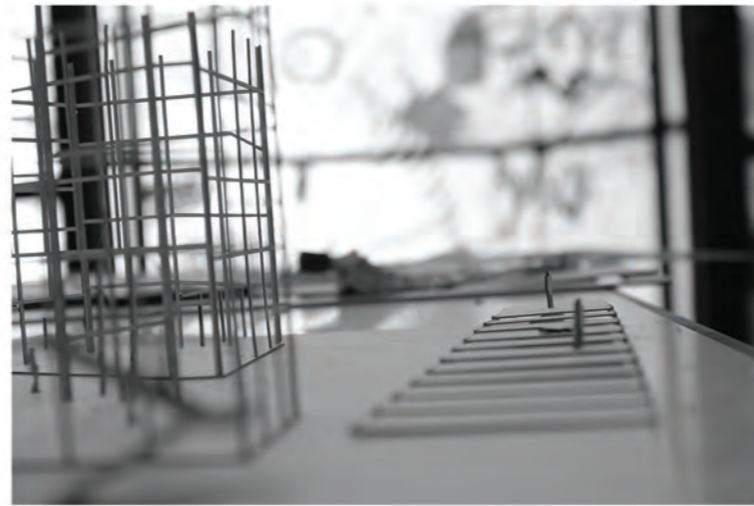
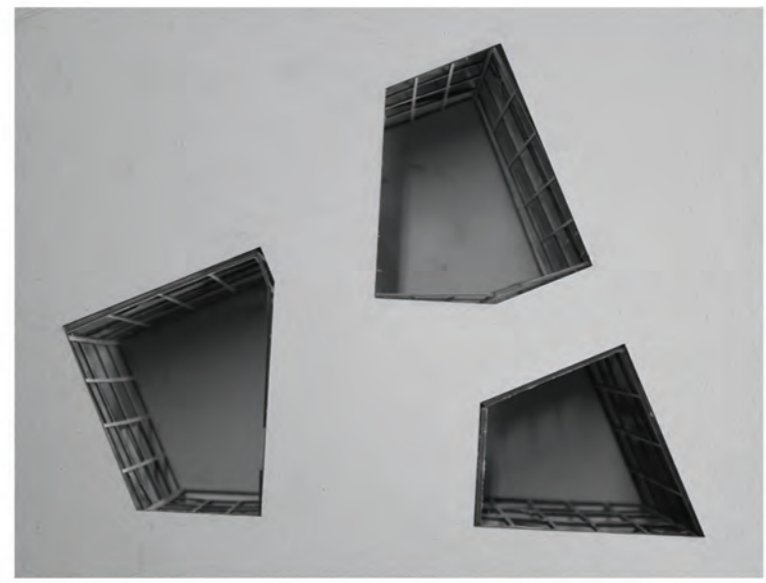
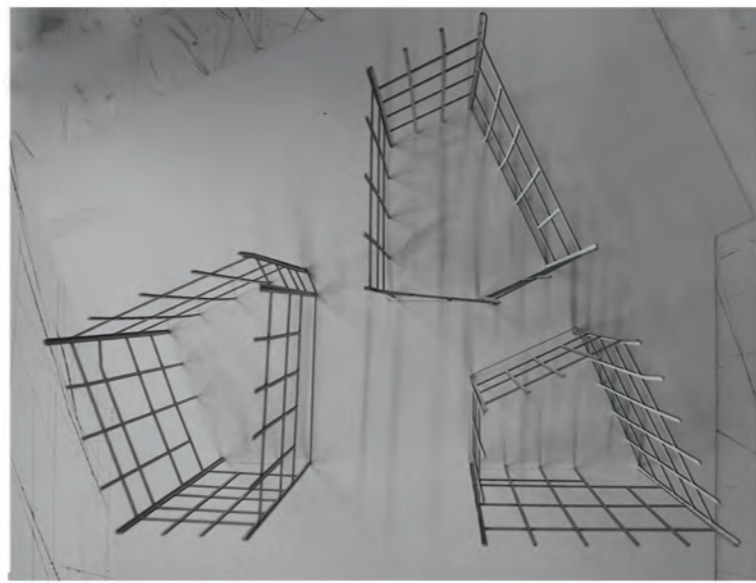
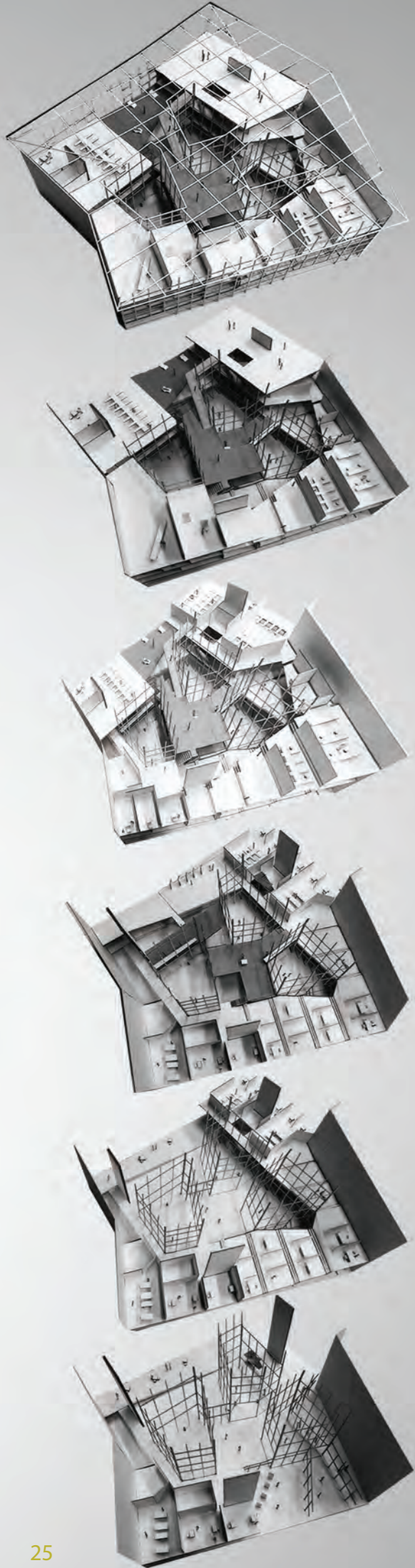
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΚΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΤΟΙΧΟΙ
ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΥ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ 20 cm

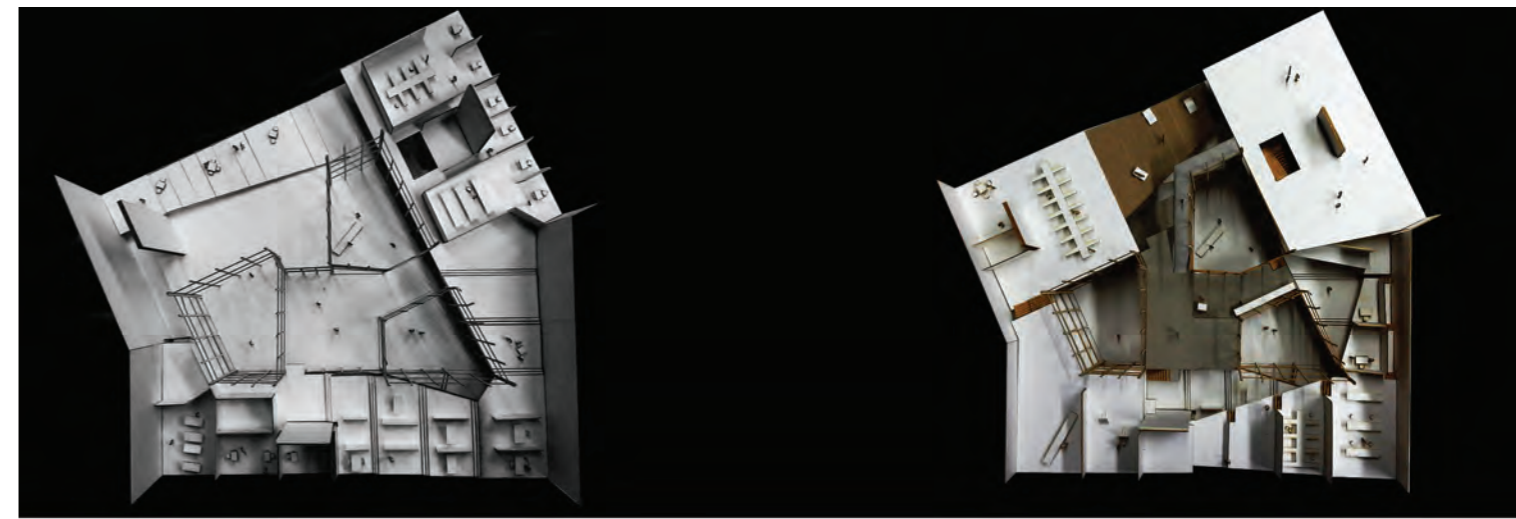
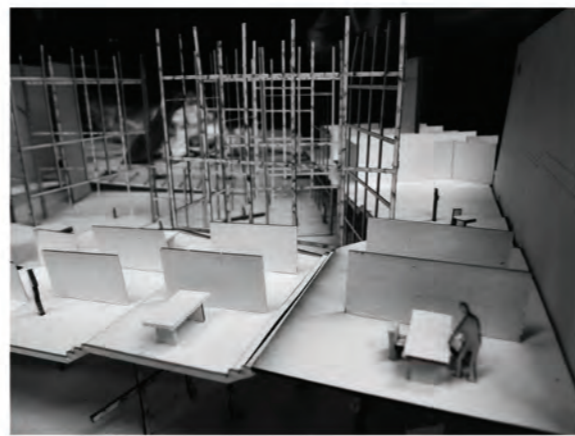
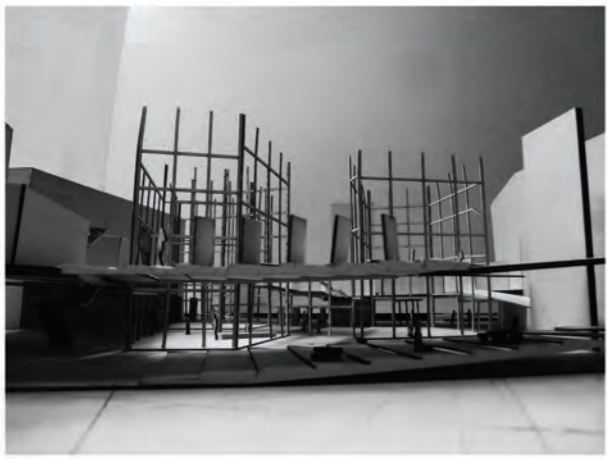
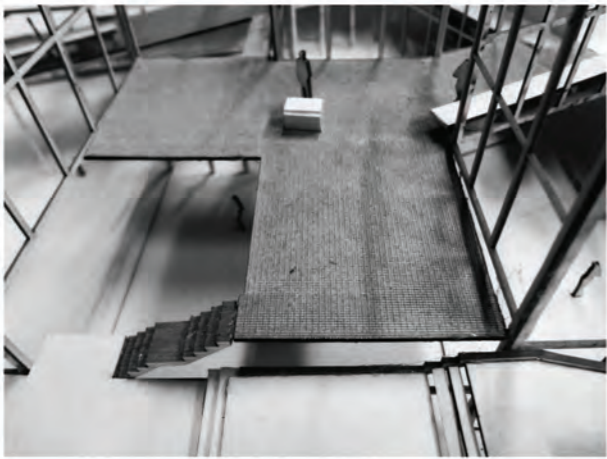

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Θέμα μελέτης υπήρξε ο σχεδιασμός μιας Αρχιτεκτονικής Σχολής, στην πόλη των Ιωαννίνων. Το οικοπέδο βρίσκεται στο κέντρο της πόλης, ώστε να μπορεί να αλληλοεπιδρά με το δημόσιο χώρο της. Βασικά μορφολογικά στοιχεία του κτιρίου κατά το σχεδιασμό, υπήρξαν τα κεκλιμένα επίπεδα και το κέλυφος. Όσον αφορά τα πρώτα, στόχος υπήρξε η διείσδυση της κίνησης της πόλης, στον εσωτερικό χώρο του κτιρίου, μέσω ραμπών, οι οποίες μπορεί να θεωρηθούν ως μία συνέχεια της πόλης. Αντίστοιχα, το δεύτερο, ακολουθώντας τα όρια του οικοπέδου, χαρακτηρίζεται από έντονη διαφάνεια, αλλά και διάτρηση. Βασικό στοιχείο του κελύφους είναι τα τρία αίθρια, στοχεύοντας στην βέλτιστη επικοινωνία του έξω με το μέσα. Η διαχείριση των χώρων του κτιρίου βασίστηκε στη διάχυση των λειτουργιών του, επιδιώκοντας τη σχέση των φοιτητών και των καθηγητών, καθώς και στην ενίσχυση των κινήσεων στους διαδρόμους, ως πρόσθετοι χώροι εργασίας.

ABSTRACT

The subject of our study was the design of an Architecture School, in the city of Ioannina. The site is located in the city center, so it can interact with the public space. Basic morphological elements of the building design, were the ramps and the shell. Regarding to the first one, our aim was the penetration of the movement of the city, into the building, through ramps, which can be regarded as a continuation of the city. Similarly, the second one, following the boundaries of the site, is characterized by a high level of transparency and drilling. The key element of the shell is the three patios, aiming at the optimal communication between the interior and exterior. The management of the building space was based on the diffusion of its function, pursuing the relationship of students and teachers, as well as enhancing the movement in the corridors, as additional workplaces.

